

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

pokrajinske uprave za Slovenijo.

Vsebina: Uredba o ureditvi zavarovanja delavcev zoper bolezni in nezgode. — Razglasi raznih uradov in oblastev. — Razne objave.

Zakoni in kraljevske uredbe.

329.

V imenu Njegovega Velikanstva

Petra I.,po milosti božji in narodni volji
kralja Srbov, Hrvatov in Slovencev,
Mi**Aleksander,**
prestolonaslednik,na predlog Našega ministra za socialno politiko in
po zaslišanju Našega ministrskega sveta smo odre-
dili in odredjamoUredbo o ureditvi zavarovanja delavcev
zoper bolezni in nezgode,*

ki ima moč zakona ter se glasi:

I. del.

Stvarna določila.

I. poglavje.

Splošna določila.

§ 1.

S to uredbo se ureja v kraljevini Srbov, Hrvatov
in Slovencev enotno, v zakonu že določeno obvezno
zavarovanje delavcev zoper bolezni in nezgode.

§ 2.

Zavarovanje delavcev za onemoglost in za sta-
rost, posmrtno zavarovanje rodbinskih članov zava-
rovanih oseb kakor tudi zavarovanje ob brezposel-
nosti se uvede z zakonom.

II. poglavje.

Obveznost zavarovanja zoper bolezni in nezgode.

§ 3.

Vse osebe, ki dajo v območju kraljevine Srbov,
Hrvatov in Slovencev stalno ali začasno in na pod-
stavi kakršnegakoli delovnega razmerja svojo teles-
no ali duševno moč v najem, so zavarovane, ne glede
na spol, starost in državljanstvo, po določilih te
uredbe zoper bolezni in nezgode.Med osebe, zavezane zavarovanju, spadajo tudi
učenci (vajenci), vežbeniki (praktikanti, volonterji),
učenci v delavnicah javnih učnih zavodov (obrtnih
šol itd.), a tudi take osebe, ki zaradi nedovršene
izobrazbe vobče ne dobivajo plače ali mezde ali pa
jo dobivajo manjšo od običajne.Zavarovanju so zavezani tudi oni, ki se bavijo z
najemnim delom v svoji lastni delavnici ali na svo-
jem lastnem stanovanju po naročilu in na račun dru-
gih oseb, katere se bavijo z obrtom, trgovino ali in-
dustrijo (hišni delavci), če nabavljajo sirovine in po-
možni material sami in če postransko delajo tudi na
svoj lastni račun.Pri mornarstvu se razteza dolžnost zavarovanja
na vso posadko domačih ladij in na vse osebe, ki
se bavijo s pridobitnim delom v pomorskem ribar-
stvu, tudi če bivajo v inozemstvu.* Razglašena v «Službenih Novinah kraljevine
Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 184, izdanih dne 20ega
avgusta 1921.Pri pomorskih ladjah, ki nimajo več nego 50
brutto ton prostornine in se ne morejo gibati s po-
močjo pare ali strojnih motorjev, a delujejo samo-
stojno, je zavezan zavarovanju tudi delodajalec, ako
spada k ladijski posadki. Istotako so zavezani za-
varovanju tudi delodajalci ladij pomorskega ribar-
stva, če so te ladje brez parnega ali strojnega mo-
torja ali če imajo samo pomožni motor in če pripa-
dajo delodajalci k ladijski posadki.Vse osebe, ki se bavijo z domačo industrijo, so
istotako zavezane zavarovanju zoper bolezni in ne-
zgode po tej uredbi. Minister za socialno politiko
predpiše s posebnim statutom, v katerih krajih naj
se izvede to zavarovanje.

§ 4.

Osebe, ki niso zavezane zavarovanju po tej ured-
bi, se smejo prostovoljno zavarovati po tej uredbi
samo na način in ob pogojih, ki jih predpiše mini-
ster za socialno politiko z naredbo.Osebe, ki so po dosedanjih zakonitih določilih
prostovoljno zavarovane zoper bolezni in nezgode,
smejo podaljšati prostovoljno zavarovanje po dolo-
čilih te uredbe, dokler bivajo v območju naše dr-
žave.

§ 5.

Za sedaj se po tej uredbi obvezno ne zavarujejo
zoper bolezni in nezgode te-le osebe:1.) kmetijski delavci in uslužbenci v kmetijskem
delu;2.) osebe, ki so nastanjene v poboljševalnicah
ali so zaprte v kazenskih zavodih;3.) osebe, ki so samo ob priliki in nestalno zapa-
sle v lišnem gospodarstvu, kakor dninarji, da ob-
delujejo vrtove, čistijo stanovanja, žagajo drva, pe-
rejo perilo itd.Minister za socialno politiko predpiše sporazum-
no s prizadetimi ministri s posebnim statutom na-
čin in ustroj zavarovanja oseb, navedenih v tem
paragrafu.Dokler se ne izvede zavarovanje kmetijskih de-
lavcev s posebnim statutom, se morajo pri kmetij-
skih podjetjih, ki uporabljajo parne kotle ali na-
prave, gonjene z elementarno silo (vetrom, vodo,
paro, svetilnim plinom, razgretim zrakom, z elektri-
ko in podobnim) ali z živalsko silo, po predpisih te
uredbe zavarovati oni delavci, ki jim preti nevarnost
od kotla ali pogona.Osebe državnih prometnih naprav je izvzeto iz
tega zavarovanja, ako mu nudi ministrstvo za pro-
met vsaj iste podpore ob bolezni in nezgodi, ki jih
uživajo po tej uredbi ostali nameščenci, in ako ima
ob določanju podpore osebe one pravice, ki jih do-
loča ta uredba. Minister za promet izda sporazumno
z ministrom za socialno politiko uredbo o zava-
rovanju osebja državnih prometnih naprav.Začasno se po tej uredbi ne zavaruje obvezno
tudi osebje pomorskega ribarstva, za katero določi
minister za socialno politiko sporazumno z ministrom
za kmetijstvo in vode in z ministrom za promet rok,
ko se prične zavarovanje.

§ 6.

Osebe, ki so nameščene pri oblastvih (uradih), za-
vodih (napravah) ali podjetjih države, pokrajine, žu-
panije, okrajev (okrugov, srezov, kotarov), mest,
trgov, političnih (upravnih) občin, cerkvenih (bogo-
štovnih) občin, imovinskih občin in zemljiških za-
jednic, zadrug, ustrojenih na podstavi zakona o
vodah, in vobče vseh javnih korporacij, zakladov(zadužbin) in zavodov, istotako nameščenci javnih
železniških in ladijskih prometnih podjetij se niso
dolžni zavarovati zoper bolezni, ako dobivajo na
podstavi službenih predpisov, ki veljajo zanje, svoje
prejemke ob bolezni najmanj za 26 tednov potem,
ko se je pričela bolezen.Obveznost zavarovanja zoper nezgode se ne raz-
teza na one uradnike in nameščence zgoraj nave-
denih podjetij, uradov, javnih zavodov, kateri imajo
sami in katerih rodbina ima ob nezgodah pravico
do pokojnine, ki ustreza odškodnini v zmislu IX. po-
glavja te uredbe.Minister za socialno politiko določi sporazumno
s prizadetimi ministri z naredbo natančneje, kateri
nameščenci so na podstavi tega paragrafa oproščeni
obveznosti zavarovanja.Nameščencem, ki so po tem paragrafu oproščeni
obveznosti zavarovanja zoper bolezni, in njih rod-
binam se zagotove s posebnim statutom zdravniška
pomoč in zdravila kakor tudi podpora ob porodu
in smrti.

§ 7.

Nameščenci, naši državljani, ki so stalno zapa-
sleni v inozemstvu na račun naših podjetij, so zave-
zani zavarovanju na način, predpisan v §§ 3. do 6.,
razen če so že zavarovani v zmislu zakona one dr-
žave, v katere območju so zaposleni.Ako so taki nameščenci začasno zaposleni v ino-
zemstvu, uživajo vse pravice po tej uredbi, razen če
so zavarovani po zakonu one države, v kateri delajo.Z inozemskimi državljani, zaposlenimi v naši dr-
žavi, je postopati kakor z našimi. Toda za pripad-
nike držav, v katerih obstoji zavarovanje delavcev
zoper bolezni in nezgode, ki pa z našimi tam zapa-
slenimi državljani glede tega zavarovanja ne postop-
pajo tako kakor s svojimi državljani, sme minister
za socialno politiko predpisati posebna določila.

III. poglavje.

Prijava in odjava zavarovanja.

§ 8.

Vsak delodajalec, ki zaposluje v svojem poslu
(obratu, podjetju) navadno več nego pet nameščen-
cev, zavezanih zavarovanju, ali dela v svojem obratu
s stroji, ki jih goni motorna sila, mora prijaviti svoj
obrat po predpisanem obrazcu pristojnemu okrožne-
mu uradu za zavarovanje delavcev, in sicer v 14
dneh, odkar je iznova pričel obrat ali odkar je postal
njegov obrat zavezan prijavi, odnosno odkar je do-
bila ladja pravico do domače zastave.Minister za socialno politiko sme obveznost pri-
jave z naredbo razširiti tudi na one obrate, ki niso
obseženi v 1. odstavku, ako to zahteva večja ne-
varnost obrata.Delodajalec mora nadalje v 8 dneh istemu uradu
prijaviti vsako izpremembo prijavljenih okolištin
in vsako drugo izpremembo v obratu, ki vpliva na
uvrstitev v nevarnostni razred ali odstotek ali bi-
stveno zvišuje nevarnost obrata za zdravje na-
meščencev; zlasti vsako izpremembo v tehničnem
ustroju obrata.V istem roku mora delodajalec okrožnemu uradu
javiti tudi prestanek obrata.Pri pomorskem brodarstvu velja za izpremembo
v obratu, ki jo je treba prijaviti, tudi postavitev
ladje v službo.Ako je ladja v inozemstvu, teče rok za prijavo
od dne, ko je delodajalec zvedel za izpremembo.

§ 9.

Delodajalec mora vsako osebo, ki je nameščena pri njem in ki je zavezana zavarovanju, najkasneje v 8 dneh, ko vstopi v obrat, mornarje pa, ki so v inozemstvu, odkar je delodajalec zvedel zanje, po predpisih prijaviti okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev.

Delodajalec mora nadalje v 8 dneh istemu uradu prijaviti vse izpremembe v prijavljenih okoliščinah, namreč vse izpremembe, ki vplivajo na obveznost zavarovanja ali višino prispevkov, kakor izpremembe v položaju (svojstvu) nameščenec, v plačah, mezdah in prejemkih, izpremembo lastnika ali delodajalca obrata itd.

V istem roku mora po predpisih odjaviti tudi nameščenec izstop iz obrata.

Osebe, ki so najete za manj nego 8 dni, mora delodajalec prijaviti, ko vstopijo v obrat. Ta prijava lahko obseja tudi dan, ko prestane najemno razmerje, in se tedaj smatra obenem za odjavo.

§ 10.

Oni delodajalec, ki v določenem roku ne predloži prijave ali predloži neresnično prijavo, mora uradu za zavarovanje delavcev plačati brez pravice do povračila od nameščenec:

1.) prispevke, ki so dospeli od dne, ko so nameščenec vstopili v obrat, do dne, ko dejansko predloži prijavo, ali če bi prestalo delovno razmerje prej, dokler je trajalo to delovno razmerje;

2.) denarne podpore in zdravilne stroške, kateri so nastali vsled bolezni zavarovanca, ki ni prijavljen v zakonitem roku, in sicer le vsled bolezni, ki je nastala, preden se je učinila prijava, ali najkasneje 8 dni po izvršeni zakesneli prijavi;

3.) škodo, ki se je povzročila, ker se ni prijavila izprememba v delovnem razmerju ali ker se je učinila neresnična prijava;

4.) stroške postopka.

Za plačilo odškodnin po določenih tega paragrafa izdaja plačilni nalog okrožni urad za zavarovanje delavcev, zoper katerega se sme prijaviti pritožba v 8 dneh po vročitvi osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev, zoper odločbo osrednjega urada pa v istem roku ministru za socialno politiko.

Ako delodajalec opusti odjavo v zakonitem roku, mora poravnati prispevke v celoti, dokler se odjava dejansko ne predloži.

§ 11.

Delodajalci, pri katerih je zaposlenih več nego 20 nameščenec, zavezanih zavarovanju, smejo z dovolitvijo okrožnega urada za zavarovanje delavcev vršiti prijave in odjave, predpisane v § 9., z mezdnim zapiskom, s katerim izplačujejo dejansko plačo svojim nameščencem, ki pa ne sme obsežati daljšega časa nego 14 dni.

Mezdni zapiski morajo v tem primeru obsežati vse podatke, ki jih morata imeti prijava in odjava za posameznika. Predlagati se morajo, podpisani po prijavitelju, okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev najkasneje tretji dan po izplačilu.

§ 12.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev potrjuje delodajalcu učinjene prijave in odjave.

§ 13.

Za prijavo in odjavo delavcev, ki delajo za več delodajalcev, je odgovoren vsak posamezni delodajalec, na čigar račun delajo.

§ 14.

Če zahteva član pri okrožnem uradu za zavarovanje delavcev podpore, ki mu pripadajo po tej uredbi, mora dokazati s potrdilom delodajalčevim, da je resnično zaposlen.

To potrdilo mora delodajalec vsakemu nameščencu na zahtevo izdati takoj in brezplačno.

§ 15.

Osrednji urad, oziroma okrožni uradi za zavarovanje delavcev smejo delodajalce kontrolirati, ali izpolnjujejo dolžnosti, ki so jim predpisane po tej uredbi. V to svrhu smejo v vsakem času izvršiti pregled obrta in podjetij.

Delodajalci morajo na način, ki ga predpiše minister za socialno politiko, voditi točne in pravilne mezdne zapiske. Zavezani so pokazati organom ministrstva za socialno politiko, osrednjega

in okrožnega urada za zavarovanje delavcev, sodišč delavskega zavarovanja in organom obrtnega nadzorništva (inspekcija rada) seznamke delavcev in mezdne zapiske, jim dovoljevati vpogled v poslovanje, poslovne knjige in evidence, ki se tičejo poslovanja; nadalje jim morajo dajati na razpolago podatke o prijavah in odjavah članov in o vplačilih prispevkov; naposled so dolžni seznamke delavcev in mezdne zapiske hraniti tri leta. Oni delodajalci, ki v svojih obratih redoma ne zaposlujejo več nego pet delavcev, niso zavezani voditi seznamke delavcev in mezdne zapiske ter jih tudi ne hraniti.

Če delodajalec v zakonitem roku ne predloži prijave v zmislu tega poglavja ali če ne da predpisanih podatkov v celoti ali deloma v roku, ki mu ga je določil urad za zavarovanje delavcev, je pristojni urad za zavarovanje delavcev upravičen, da sam ob stroških delodajalčevih na licu mesta zbere podatke, ki jih delodajalec ni prijavil.

Zoper odlok okrožnega urada za zavarovanje delavcev o zbiranju podatkov ob stroških delodajalčevih se sme vložiti pritožba v 8 dneh od vročitve pri osrednjem uradu za zavarovanje delavcev, zoper odlok osrednjega urada pa v istem roku pri ministrstvu za socialno politiko.

§ 16.

Vsa oblastva, ki izdajajo obrtna dovolila (za obrte, tvornice itd.), dovolila za zidanje (gradbena dovolila) itd., morajo izdana dovolila v prepisu predložiti okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev ter mu dovoliti vpogled v dotične akte.

Vsa pomorska registrska oblastva morajo v 8 dneh javiti okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev vsak vpis pomorskih ladij v register kakor tudi vse izpremembe vpisa.

§ 17.

Glede dolžnosti, ki jo predpisuje ta uredba, se smatra za delodajalca oni, ki jemlje telesno ali duševno delovno moč v najem; v pridobitnem delu podjetnik, odnosno lastnik obrata ali oseba, na katere račun se vrši obrat; pri gradbenih podjetjih podjetnik, odnosno pooblaščen prevzemnik (obrtnik) in ako takega ni, naročitelj stavbe; pri ladijskih podjetjih lastnik ladje.

§ 18.

Ako lastnik ladje ne stanuje na sedežu registrskega oblastva ali poglavarstva luke in pomorskega sanitetnega poglavarstva, v čigar okrožju je luka, kamor pripada ladja, mora določiti na tem sedežu zastopnika, čigar ime mora priobčiti registrskemu oblastvu in osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev.

Solastniki ladij in lastniki ladij — pravne osebe — morajo v vsakem primeru imeti svojega zastopnika.

Zastopnik zastopa podjetje pri sodišču in izvun sodišča napram osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev in njegovim krajevnim organom ter izvršuje prijave in plačuje prispevke.

Ta predpis ne velja za delodajalce, omenjene v petem odstavku § 3. te uredbe.

§ 19.

Za osebe, združene v pomorsko-ribarskih pridobitnih zadrugah, velja za delodajalca zadruga tako za člane, ki delajo sami, kakor tudi za člane delodajalce in za njih nameščenec. Zadruga vplačuje prispevke za vse svoje člane in njih nameščenec, ima pa na podstavi pogodb pravico zahtevati odškodnino od članov podjetnikov. Minister za socialno politiko sme, če je neizogibno treba, zadrugo oprostiti te obveznosti.

IV. poglavje.

Osnova za odmero prispevkov in podpor.

§ 20.

Zaradi zavarovanja se uvrščajo zavarovane osebe po velikosti zaslužka v mezdne razrede. Zavarovana mezda vsakega meznega razreda služi za osnovo odmeri prispevkov in podpor. Za zavarovano mezdo velja najnižja mezda posameznega meznega razreda.

Mezdne razrede določa minister za socialno politiko na predlog osrednjega urada za zavarovanje po potrebi tako, da se najvišja zavarovalna mezda približno ujema z dvakratnim zneskom povprečne zavarovane mezde vseh zavarovanih oseb.

Za sedaj se odredjajo nastopni mezdni razredi:

Mezdni razred	Višina zaslužka na dan	Zavarovana mezda
I. do	2 din. 50 p.	2 din. — p.
II. preko	2 > 50 > do 3 din. — p.	2 > 50 >
III. >	3 > — > 3 > 60 >	3 > — >
IV. >	3 > 60 > 4 > 40 >	3 > 60 >
V. >	4 > 40 > 5 > 40 >	4 > 40 >
VI. >	5 > 40 > 6 > 60 >	5 > 40 >
VII. >	6 > 60 > 8 > — >	6 > 60 >
VIII. >	8 > — > 9 > 60 >	8 > — >
IX. >	9 > 60 > 11 > 60 >	9 > 60 >
X. >	11 > 60 > 14 > — >	11 > 60 >
XI. >	14 > — > 16 > 80 >	14 > — >
XII. >	16 > 80 > 20 > — >	16 > 80 >
XIII. >	20 > — > 24 > — >	20 > — >
XIV. >	24 > — > 28 > 80 >	24 > — >
XV. >	28 > 80 > 34 > — >	28 > 80 >
XVI. >	34 > — > 40 > — >	34 > — >
XVII. >	40 > — > — > — >	40 > — >

Ako ni zaslužek določen na dan, nego za drug čas, je višino dnevnega zaslužka računati s šestinko tedenskega, s petindvajsetinko mesečnega ali s tritotinko letnega zaslužka.

Ako ni zaslužek določen po času (akordna plača, plača od kosa, dajatve tretjih oseb), se določa zaslužek po znesku, ki bi povprečno pripadal ali običajno pripada na dan, teden ali mesec.

Osebe, ki ne dobivajo za svoje delo nobene nagrade, se uvrščajo v najnižji mezdni razred.

§ 21.

Ko se določa višina zaslužka v zmislu te uredbe, je vpoštovati vse prejemke, do katerih ima nameščenec pravico po pogodbi o namestitvi, za določeni redni delovni čas (mezdo, plačo, stanarino, draginske in rodbinske doklade, dividende, tancije in podobno, pa tudi dajatve tretjih oseb, kolikor vplivajo na višino pogojene plače).

Ako dobiva nameščenec namesto plače ali mezde v celoti ali deloma naturalne prejemke, kakor stanovanje, oskrbo, alimentacijo, deputate in slično, je treba, ko se določa višina dohodkov, jemati za osnovo ekvivalent naturalnih prejemkov s plačo ali mezdo v denarju vred. Denarni znesek tega ekvivalenta določa za vsako okrožje osrednji urad za zavarovanje delavcev, odobruje pa ga minister za socialno politiko.

Istotako se mora vračunavati v dohodke tudi razlika, ki se kaže med ceno, po kateri dobiva nameščenec od delodajalca življenske potrebščine in druge ugodnosti, in denarnim ekvivalentom, ki je določen zanje.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev sme z odobritvijo ministra za socialno politiko in po slišanju zastopnikov delavcev in delodajalcev za posamezne kategorije delavcev, katerih dohodki niso bistveno različni, v posameznih okrožjih v naprej določiti mezdne razrede.

V. poglavje.

Prispevki za zavarovanje zoper bolezni.

§ 22.

Pri zavarovanju zoper bolezni se mora prispevek zavarovanih članov plačevati po zavarovani mezdi (§ 20.).

Prispevek zavarovanih članov ne sme biti tedensko manjši od 30 % in ne večji od 50 % zavarovane mezde. Višino odstotka (procenta) določa statut osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Prispevek se mora plačati za ves teden. Ako ne traja delovno razmerje ves teden, se mora plačati ustrezni del prispevka; vsak pričetni dan se računa za celega. Prehodne prekinitve, ako se z njimi ne razvezuje delovno razmerje, se ne vpoštevajo.

Ako se z določenim odstotkom prispevka ne morejo pokriti izdatki, združeni s podporo v zmislu statuta osrednjega urada za zavarovanje delavcev, se mora odstotek prispevka v mejah, določenih v drugem odstavku, zvišati do potrebne mere.

Ako pa more urad za zavarovanje delavcev tudi ob manjšem odstotku prispevka, nego je določen v statutu, zadoščati svojim dolžnostim in svrham, predpisanim v statutu, se mora odstotek prispevka znižati do najmanjšega zneska, določenega v drugem odstavku.

Ali naj se odstotek prispevka zviša ali zniža, to se sme določiti za vse območje osrednjega urada za zavarovanje delavcev ali pa samo za območje posameznih okrožnih uradov za zavarovanje delavcev, odnosno za posamezne bolniške blagajne prometnih podjetij.

Podjetja, ki so posebno škodljiva za zdravje zavarovanih oseb in ki so združena s posebno nevarnostjo, da te osebe obole, zaveže osrednji urad za

zavarovanje delavcev, da plačujejo razen prispevka, ki ga mora trpeti delodajalec, še poseben prispevek, ki je potreben, da se pokrivajo stroški zavarovanja zoper bolezen za njih nameščence (§ 32.). Zoper odločbo o tem prispevku se sme v 8 dneh po priobčitvi vložiti pritožba pri ministrstvu za socialno politiko.

Za vkrcane mornarje določi osrednji urad za zavarovanje delavcev v svojem statutu z ozirom na zmanjšane podpore za dobo, dokler so vkrcani, tudi manjši prispevek za ta čas.

§ 23.

Člana, ki oškoduje urad za zavarovanje delavcev s tem, da se dela bolnega ali da uporabi podporo na protipraven način, zaveže okrožni urad, pristojen za kraj zavarovanja, da plačuje, dokler se ne poravnava prozročena škoda, naknaden prispevek, ki ne sme biti večji od dvakratnega zneska njegovih rednih prispevkov. Ta naknadni prispevek mora plačati delodajalec obenem z rednim prispevkom tega člana; toda delodajalec ga je upravičen v celotni znesku odbiti od njegovega zaslužka.

Ako pa je član ali nečlan z vednostjo in pripomočjo delodajalčevu ali po malomarnosti delodajalčevi povzročil škodo uradu za zavarovanje delavcev, mora delodajalec sam trpeti ves naknadni prispevek.

Ako je član v času, ko se je ugotovilo, da se je povzročila škoda, prijavljen pri drugem okrožnem uradu, mora ta izterjati ugotovljeni naknadni prispevek.

Zoper odločbe okrožnega urada za zavarovanje delavcev o naknadnem prispevku se sme vložiti pritožba pri osrednjem uradu za zavarovanje delavcev v 8 dneh po vročitvi odločbe; zoper odločbe osrednjega urada pa v istem roku pri ministru za socialno politiko.

§ 24.

Prispevki, določeni v tem poglavju uredbe, kakor tudi drugi dohodki, ki se pobirajo na podstavi te uredbe za zavarovanje zoper bolezen, se smejo uporabljati izključno:

1.) za podpore, določene v VIII. poglavju te uredbe, in za zdravilne zavode, ki se ustanavljajo v zvezi s tem (zavodi za ordinacije, ambulatoriji, lekarnе, bolnice, sanatoriji, okrevališča);

2.) za ustanavljanje posebnih prihran (rezervnih fondov);

3.) za kritje upravnih stroškov.

§ 25.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev mora za kritje izdatkov, povzročenih po izrednih okolištvih, za zavarovanje zoper bolezen ustanoviti posebno prihrano, ki se sme nalagati samo v mobilne vrednosti.

Dokler ne doseže prihrana enoletne povprečne vsote izdatkov, ki jih je osrednji urad izplačal v poslednjih petih letih za bolezenske podpore, se mora najmanj 25 % čistega dohodka urada iz zavarovanja zoper bolezen uporabljati za ustanovitev prihrane.

VI. poglavje.

Prispevki za zavarovanje zoper nezgode, uvrstitev v nevarnostne razrede.

§ 26.

Prispevki za zavarovanje zoper nezgode se morajo plačevati po zavarovani medli zavarovanih oseb (§ 20.) in po nevarnostnem odstotku, po katerem je obrat uvrščen (§§ 28. in 30.), in na podstavi prispevne tarife (§ 31.).

§ 27.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev mora, da se uvrste obrati v nevarnostne razrede, sestaviti nevarnostne tabele o nezgodah za posamezne zavarovalne stroke poklicev in poslov in sorazmerne nevarnostne številke posameznih razredov. V tej tabeli je treba zavarovane stroke poklicev in obratov po nevarnostni stopnji razporediti tako, da so razmerja nevarnosti posameznih razredov in obratov izražena v odstotkih razmerij nevarnosti najnevarnejših obratov.

Nevarnostna tabela se sme predručati, čim je ta izprememba potrebna zaradi števila nezgod, ki so se pripetile v raznih obratih. Istotako mora osrednji urad nevarnostne tabele vsakih pet let z ozirom na nezgode, ki so se pripetile, iznova pregledati in predručati, kolikor je to potrebno. Za določitev nevarnostne tabele, odnosno za izpremembo in določitev poznejših nevarnostnih tabel,

je pristojna glavna skupščina osrednjega urada za zavarovanje delavcev, katere odločbo odobri po zaslišanju delavskih, trgovskih, industrijskih in obrtniških zbornic minister za socialno politiko.

Ako ne bi osrednji urad za zavarovanje delavcev v enem letu po odrejenem petletnem roku revidiral, odnosno izpremenil nevarnostne tabele, stori to minister za socialno politiko.

Dokler osrednji urad ne izda svoje nevarnostne tabele, velja nevarnostna tabela, ki jo predpiše minister za socialno politiko.

§ 28.

Ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev preizkuša na podstavi prijav in eventualnih popravkov in dopolnitev v prijavah obrate s stališča obstoječe nevarnosti, jih uvršča v ustrezne nevarnostne razrede ter jim v teh razredih po razmerah obrata določa nevarnostni odstotek. Ako je v posameznih delih istega obrata nevarnost po nezgodah različna, se morajo ti deli obrata uvrstiti v različne nevarnostne razrede; toda ravnateljstvo osrednjega urada sme po pristanku delodajalčevu uvrstiti obrat v en nevarnostni razred, pri čemer vzame za osnovo povprečno število nevarnosti kot prispevno postavko.

Ako zve osrednji urad po uvrstitvi za okolnosti, ki vplivajo na uvrstitev dotičnega obrata v nevarnostne razrede ali odstotke, se sme obrat po zaslišanju delodajalčevu uvrstiti v drug nevarnostni razred ali odstotek.

O obratih, ki so uvrščeni, vodi osrednji urad evidenco posebe za vsak okrožni urad za zavarovanje delavcev in posebe za vsako stroko obratov. V te evidence se vpiše vsaka izprememba, ki je nastala v osebi delodajalčevi.

O uvrstitvi obrata se morata z odlokom obvestiti delodajalec in pristojni okrožni urad za zavarovanje delavcev.

Odločba ravnateljstva osrednjega urada, s katero se obrat uvršča v višji nevarnostni razred ali odstotek, ima povratno moč do časa, ko je večja nevarnost dejansko nastopila.

Zoper odločbe osrednjega urada o uvrstitvi obrata je dopustna pritožba v 15 dneh po vročitvi na ministrstvo za socialno politiko.

§ 29.

Ako se prijava o izpremembi obrata zakesni, je računiti uvrstitev v nevarnostni razred od časa, ko je nastala izprememba obrata.

Ako izprememba obrata ukinja obvezna zavarovanja, se ukinitve obveznosti, tudi če se je prijava zakesnila, računi samo od časa prijave.

§ 30.

Za obrate, ki niso zavezani prijavi, velja nevarnostni odstotek, določen v nevarnostni tabeli (§ 27.).

§ 31.

Prispevne tarife določa minister za socialno politiko na predlog osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Prispevki morajo biti po načelih zavarovalne tehnike zadostni za glavni kritje vseh obveznosti, ki izvirajo na podstavi te uredbe iz podpor, določenih v IX. poglavju za kritje upravnih stroškov, kolikor jih ne trpi država, kakor tudi za ustanavljanje zavarovalne rezerve, katere višino predpiše minister za socialno politiko in ki ne sme presežati 10 % fondov, potrebnih za kritje zakonitih obveznosti osrednjega urada ob nezgodah.

VII. poglavje.

Plačilna dolžnost.

§ 32.

Vsi prispevki po tej uredbi se morajo plačevati okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev.

Plačevati jih mora delodajalec na podstavi plačilnega naloga okrožnega urada redoma naknadno za mesec dni v roku dospelosti in na način, ki je predpisan s statutom osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Osebe, za katere ne plačuje prispevkov delodajalec, ker so same samostojni podjetniki, morajo plačevati svoje prispevke mesečno vnaprej.

Polovica prispevkov ob boleznih odpada na delodajalca, polovica na nameščence; to zadnjo polovico pa sme delodajalec odtegniti od nameščencevega zaslužka. Isto pravico do odteglaja svojim nameščencem ima delodajalec tudi, če je plačala prispevke zanje zadruga (§ 19.).

Prispevke za zavarovanje zoper nezgode trpi izključno delodajalec in ni mu dopuščeno iz naslova teh prispevkov ničesar odtegniti od delavčevega zaslužka, ali pa te prispevke kako drugače v celoti ali deloma prevaliti na delavce.

Ako delodajalec ni odtegnil prispevka, ki odpada na nameščence, ob prvem izplačilu zaslužka po dospelosti tega prispevka, sme ta neodtegnjeni prispevek pozneje odtegniti samo, ako ni od dotičnega izplačila še minil en mesec, odnosno nista minila dva meseca, če dobiva nameščence plačo ali mezdo mesečno.

Za osebe, omenjene v drugem odstavku § 3., kakor tudi za osebe, katerih plača v gotovini ne doseže zavarovane mezde najnižjega meznega razreda, plačuje delodajalec ves prispevek iz svojih sredstev.

Za prispevke delavcev, navedenih v § 13., je odgovoren vsak posamezni delodajalec, na čigar račun delajo.

Zoper plačilni nalog, omenjen v drugem odstavku, je dopustna pritožba v 8 dneh po vročitvi. Ako okrožni urad za zavarovanje delavcev ne more ugoditi zahtevam pritožbe, jo pošlje v rešitev osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev. Zoper odločbo osrednjega urada je dopustna pritožba v istem roku na ministrstvo za socialno politiko. Pritožba nima odločilne moči.

§ 33.

Ako delodajalec dvakrat zaporedoma v roku dospelosti opusti vplačilo prispevkov za zavarovanje zoper bolezen in ako se ti prispevki zaradi neimovinstva ne morejo administrativno izterjati od njega, mu sme okrožni urad za zavarovanje delavcev prepovedati, da bi od zaslužka nameščencev odtegal polovico prispevkov za zavarovanje zoper bolezen.

V tem primeru plača delodajalec samo polovico prispevkov za zavarovanje zoper bolezen; toda njegovi nameščenci morajo svojo polovico prispevkov za zavarovanje zoper bolezen po predpisani dospelosti plačevati neposredno okrožnemu uradu. Odločba okrožnega urada se mora delodajalcu in vsem njegovim nameščencem vročiti pismeno; zoper to odločbo pa je dopustna pritožba na osrednji urad za zavarovanje delavcev.

§ 34.

Od vseh podjetij, ki po naravi svojega obrata izpreminjajo svoje sedeže (potujoče družbe, cirkusi, panorame itd.), sme okrožni urad za zavarovanje delavcev vnaprej pobrati predjem na prispevek za zavarovanje zoper bolezen in nezgode, čim prično ta podjetja v njegovem okrožju z obratom.

Zoper plačilni nalog po tem paragrafu pritožba ni dopustna.

§ 35.

Dokler je zavarovani član vsled boleznih nesposoben za pridobivanje, ni dolžan niti on niti delodajalec plačevati prispevkov za zavarovanje zoper bolezen in nezgode.

§ 36.

Pogodbe med delodajalcem in njegovim nameščencem, ki nasprotujejo določilom § 32., so prepovedane in nične, kolikor so za zavarovanja škodljive.

§ 37.

Za vse prispevke, ki jih mora po tej uredbi plačevati delodajalec, odnosno lastnik obrata, razen prispevkov, ki se plačujejo za zavarovane podjetnike po tretjem odstavku § 32. in ki se tudi ne zahtevajo za več nego za 15 dni nazaj, jamči solidarno zakonski drug, ki živi z njim v skupnem gospodarstvu.

Istotako jamči kot glavni podjetnik oni, ki je prevzel izvršitev posla solidarno z vsemi podjetniki, katerim je izročil izvršitev posameznih delov prevzetega posla.

Ako je prevzel posel drugi delodajalec, jamči novi delodajalec solidarno s starim za vse njegove dolgove, ki jih je bil na podstavi te uredbe dolžan plačati.

Pri gradbenih podjetjih jamči solidarno s podjetnikom gradnje naročitelj gradnje, odnosno oni, na čigar račun se izvaja gradnja.

Za realiziranje svojih terjatev po določilih tega paragrafa mora osrednji, odnosno okrožni urad za zavarovanje delavcev solidarnim porokom izdati plačilni nalog.

Zoper ta plačilni nalog je dopustna pritožba po predpisih, ki veljajo za pritožbe glavnega dolžnika.

Vložena pritožba ima odločilno moč. Pritožbo je odkloniti, ako se opira na izgovor, da se od glavnega dolžnika vobče ni zahtevalo plačilo ali da se je zahtevalo prepozno.

§ 38.

Ako se prispevki za zavarovanje zoper bolezni in nezgode ne plačajo v roku dospelosti, se morajo plačati 6% ne obresti od dne dospelosti do dne plačila s stroški za izterjatev vred.

§ 39.

Plačilni nalogi osrednjega urada in okrožnih uradov za zavarovanje delavcev so javne izvršne listine.

Vse terjatve osrednjega urada za zavarovanje delavcev in njegovih krajevnih organov se pobirajo administrativno tako kakor državni davek.

Razen tega se smejo tu navedene terjatve administrativno pobirati po lastnih organih osrednjega urada.

§ 40.

Ob konkurzu se morajo terjatve osrednjega urada za zavarovanje delavcev uvrstiti v isto vrsto z državnim davkom.

Vsa prvostopna sodišča (sodišča prve stopnje) morajo poslati pristojnemu okrožnemu uradu vse izdane odločbe o ustavitvi izplačil in otvoritvi konkurza.

§ 41.

Vse one terjatve osrednjega urada za zavarovanje delavcev in njegovih krajevnih organov, ki jih je plačevati na podstavi te uredbe, zastarajo v petih letih od dne, ko se je vročil plačilni nalog.

Ako se plačilni nalog ne vroči v treh letih izza konca prvega leta, ko je terjatev dospela, terjatev zastara.

VIII. poglavje.

Podpore ob boleznih.

§ 42.

Člani, zavarovani zoper bolezni, imajo, če obole, pravico najmanj do teh podpor:

1.) do brezplačne zdravniške pomoči (§ 124.), dokler traja bolezen, zaporedoma za 26 tednov, pa tudi preko tega za čas, za katerega jim pripada hranarina;

2.) do zdravil, kopeli, zdravilnih vod, potrebni obvezil in pomožnih priprav za zdravljenje (naočnikov, hodulj, podpasov, umetnih nog) istotako brezplačno za 26 tednov; toda te pomožne priprave se smejo pustiti bolnim članom tudi preko tega časa, dokler so potrebne;

3.) do hranarine, ako je bolezen združena s pridobitno nesposobnostjo in ako traja dalje nego tri dni, za čas pridobitne nesposobnosti od dne obolevanja, odnosno od dne nesposobnosti za delo, ako pa ne bi pridobitna nesposobnost prestala prej, 26 tednov, in sicer v znesku $\frac{2}{3}$ (dveh tretjin) zavarovane mezde na dan;

4.) ob porodu:

a) do potrebne babične pomoči in zdravljenja, označenega v točki 1.;

b) do podpore za porodnice za čas 6 tednov pred porodom in 6 tednov po porodu s $\frac{3}{4}$ (treh četrtinami) zavarovane mezde na dan;*

c) do podpore za dečjo opremo, in sicer v štirinajstkratnem znesku zavarovane mezde, toda samo, če se je rodilo živo dete;

č) do podpore za dojlje onim zavarovanim ženam, ki doje svoje otroke same, za 20 tednov po prestatku podpore za porodnice s $\frac{1}{2}$ (polovico) zavarovane mezde, toda največ do zneska 3 dinarjev na dan.

One zavarovane žene, ki po zdravniškem potrdilu niso zmožne dojeti svojega deteta, dobivajo namesto pripadajoče podpore za dojlje (točka č) dečjo hrano, katere vrednost ne sme biti višja nego vrednost pripadajoče podpore za dojljo.

Kdor si v času, dokler ima pravico do podpore, kaj prisluži, nima za dni, ko si je kaj prislužil, pravice do podpore za porodnice, določene v točki b);

5.) za rodbinske člane, ki nimajo dohodkov, a žive z zavarovancem v istem gospodarstvu:

a) ob boleznih: do brezplačnega zdravljenja, zdravil, potrebnih pomožnih priprav za zdravljenje za

26 tednov, toda samo, dokler ima tudi zavarovani član pravico do podpore;

b) ob porodu: do potrebne babične pomoči in zdravljenja in do podpore za porodnice za štiri tedne pred porodom in štiri tedne po porodu v znesku 1-50 dinarja na dan kakor tudi do podpore za dečjo opremo po točki 4. c).

Za rodbinske člane je smatrati poročenega ali neporočenega zakonskega druga, zakonsko, nezakonsko ali usvojeno (adoptirano) dečo, roditelje, deda, babico, vnuke, brate in sestre zavarovanceve;

6.) ob smrti zavarovanega člana: do pogrebne, in sicer v tridesetkratnem znesku zavarovane mezde.

Podpore, označene v tem paragrafu in v § 43., dajo zavarovanim članom krajevni organi osrednjega urada za zavarovanje delavcev v znesku in na način, ki sta predpisana s statutom osrednjega urada.

§ 43.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev sme svojim zavarovanim članom na podstavi sklepa glavne skupščine po količini materialnih sredstev, s katerimi razpolaga, dajati tudi večje podpore, nego so določene v prejšnjem paragrafu.

Toda:

1.) hranarina ali podpora za porodnice ne sme presežati zavarovane mezde;

2.) bolezenska podpora ne sme trajati dalje nego eno leto;

3.) pogrebina ne sme biti večja od petinštiridesetkratnega zneska zavarovane mezde;

4.) podpora za porodnice ne sme trajati dalje nego 12 tednov po porodu;

5.) ob smrti, ki se pripeti v zavarovaneči rodbini (§ 42., točka 5.), se sme dati do zneska dejanskih stroškov pogrebina, ki ne sme biti za odrasle osebe večja od zneska, določenega v točki 6. § 42., za otroka do 14. leta pa ne večja od 200 dinarjev, za otroka do 4. leta ne večja od 100 dinarjev, za novorojeno dete pa ne večja od 50 dinarjev;

6.) ženam ali porodnicam, dokler dobivajo podporo za dojljo, potem članom, dokler se zdravijo za tuberkulozo, se sme brezplačno dajati potrebno mleko.

Bolezenskih podpor, večjih ali drugačne vrste, osrednji urad za zavarovanje delavcev ne sme dajati.

V sklepu glavne skupščine, s katerim se v zmislu tega paragrafa zvišujejo podpore, predpisane v § 42., se mora označiti kritje; kolikor pa bi se stroški večjih podpor ne mogli pokriti z dohodki, ki so bili dotlej na razpolagi, se mora sklep istočasno razširiti tudi na potrebno zvišbo prispevnega odstotka.

§ 44.

Do hranarine nima pravice oni član, ki je nalašč povzročil bolezen. Hranarina kakor tudi podpora za porodnice se sme tudi odreči, ako se bolni član hote ne drži zdravniških navodil in s tem zavlačuje ozdravitev.

Istotako se ne sme dajati podpora onemu rodbinskemu članu, ki je hote povzročil bolezen ali smrt zavarovanega člana.

Bolezenske podpore razen pogrebne (§ 42., točka 6.), se ne dajo tudi mornarjem, dokler so na ladji, nego šele od dne, ko se zaradi bolezni izkrcajo; toda lastnik ladje je dolžan, da daje vsaki osebi posadke, ki oboli med potovanjem na ladji, brezplačno oskrbo, t. j. zdravljenje po ladijskem zdravniku, ako ga ladja ima, zdravila in priprave za zdravljenje, kolikor jih je mogoče nabaviti na potovanju. Isto velja tudi, če kdo izmed posadke v inozemskem pristanišču oboli samo toliko, da ga ni treba definitivno izkrcati. Ako je bolniku, dokler se mudi ladja v pristanišču, potrebna zdravniška oskrba na kopnem, ki ne zadržuje nadaljevanja vožnje z isto ladjo, trpi te stroške kakor tudi morebitne oskrbne stroške v inozemskem pristanišču lastnik ladje, v domačem pristanišču pa okrožni urad za zavarovanje delavcev. Lastnika ladje zadevajo tudi stroški za povratek obolelih mornarjev v domače pristanišče, ako niso dobili brezplačnega prevoza od korporacij, ki so zavezane brezplačno prevažati siromašne domače mornarje. Oboleli inozemci, ako niso stalno zaposleni pri domačih podjetjih, dobivajo od lastnikov ladij kot stroške za povratek v domovino dvomesečno plačo. Dotična določila §§ 5., 6. in 9. člena VII. Editto politico z dne 25. aprila 1774. ne veljajo.

§ 45.

Ako se zavarovana mezda izpremeni v štirih tednih pred začetkom pravice do podpore, se mora podpora v gotovini plačevati po prejšnji zavarovani mezdi.

§ 46.

Oni član, ki ne more dokazati, da je bil v enem letu, preden je poslednjikrat pristopil k osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev, vsaj tri mesece član urada, sme imeti pravico do podpore za porodnice samo, ako se je primeril porod po neprekinjenem trimesečnem članstvu.

§ 47.

Ako je podpora za porodnice porabljena, član pa ostane še nadalje nesposoben za pridobivanje, se mu plačuje za nadaljnje trajanje pridobitne nesposobnosti hranarina (točka 3. § 42.).

Dokler uživa član podporo za porodnice (§ 42., točka 4. b), se mu ne sme istočasno plačevati hranarina (§ 42., točka 3.).

§ 48.

Hranarino in podporo za porodnice je plačevati tedensko za nazaj, podporo za dečjo opremo tri dni po porodu, pogrebino pa najkasneje naslednji dan po članovi smrti.

Hranarino je tudi izplačevati, ako je član oblastveno izoliran zaradi občenevarne kužne ali nalezljive bolezni, zlasti kuge, koz in tifusa, ter zategadelj izgubi možnost zaslužka, dokler traja izolacija, toda najdalje za 26 tednov, in sicer v znesku, določenem v točki 3. § 42. V tem primeru pa ima osrednji urad za zavarovanje delavcev pravico zahtevati od države povračilo izplačane hranarine iz sredstev, ki so določena v ta namen.

Hranarino je plačevati upravičenemu članu; ako pa dobiva zavarovani član ob bolezni pri delodajalcu stanovanje in popolno oskrbo, se sme hranarina izplačevati delodajalcu po pristanku upravičenčevem.

Ako zavarovanim članom ni mogoče dajati brezplačnega zdravljenja in brezplačnih zdravil, se hranarina, ki jim pripada, zviša na dvakratni znesek.

§ 49.

Pogrebino je izplačati zakonskemu drugu, ako pa ga ni, rodbinskemu članu. Ako so poskrbeli za članov pogreb drugi, se morajo dotičnim osebam, izvzemši javne zaklade, dejansko učinjeni pogrebni stroški povrniti do vsote pogrebne. Ako umrli član nima sorodnikov, sme okrožni urad za zavarovanje delavcev do zneska pogrebne sam oskrbeti njegov pogreb.

§ 50.

Namesto podpore, ki je predpisana v točkah 1. do 3., 4. a) in b) in 5. § 42., sme urad za zavarovanje delavcev dajati zdravljenje v bolnicah:

1.) onemu bolniku, ki živi v zakonu ali s članom svoje rodbine v istem gospodarstvu ali lahko iz kakršnegakoli razloga uživa zadostno domačo oskrbo, samo, če pristane oboleli član na zdravljenje v bolnici ali če je bolezen nalezljiva ali take naravi, da zahteva zdravljenje v bolnici, ali če se član ne drži zdravniških nasvetov in s tem zavlačuje ozdravitev;

2.) vsakemu drugemu bolniku brezpogojno.

V brezplačno zdravljenje v bolnicah je šteti tudi brezplačno odpremo bolnikovo v bolnico, nadalje potne stroške iz bolnice, ako je uporabil član za zdravljenje bolnico izven sedeža svojega obrata.

Za potne stroške iz bolnice se sme s statutom določiti maksimalni znesek.

§ 51.

Stroške zdravljenja zavarovanih članov v javnih bolnicah, na vseučiliških klinikah in v babiških šolah plačuje osrednji urad za zavarovanje delavcev po najnižjem oskrbnem razredu samo, ako je člana napotil na to zdravljenje ali pa je naknadno pristal na tako zdravljenje. V obeh primerih določi obenem osrednji urad, odnosno njegovi krajevni organi, dobo zdravljenja, toda najdalje do onega dne, ko mora prestatiti podpora, določena z uredbo ali s statutom.

Stroške zdravljenja v bolnicah za rodbinske člane plačuje urad ob istih pogojih najdalje za štiri tedne.

Stroške bolniškega zdravljenja v privatnih bolnicah in zdraviliščih plačuje osrednji urad po po-

* Točka b) je natisnjena po popravku, priobčenem v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 199, izdanih dne 8. septembra 1921.

godbi, v lastnih takih zavodih pa po določitih, ki jih izda o tem ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Stroške zdravljenja v bolnicah zavarovanih članov kakor tudi članov njih rodbine, bolnih za veneričnimi boleznimi, trahomom, na umu in za tuberkulozo, povrača osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev država, kolikor je po dosedanjih predpisih zavezana trpeti te stroške.

Rodbinski člani zavarovanega člana, ki nimajo zaslužka in žive z njim v skupnem gospodarstvu, dobivajo, dokler se oskrbuje njih član v bolnici, polovico hranarine, ki pripada članu, ako bi se oskrboval doma.

Če ne bi član uporabljal zdravnika ali če uporablja privatno bolnico ali zdravilišče, s katero, odnošno s katerim osrednji urad za zavarovanje delavcev ni poprej sklenil pogodbe za zdravljenje svojih članov, ne zadevajo stroški, provzročeni s tem zdravljenjem, razen dokazanih nujnih primerov, osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Toda članu, ki v nujnem primeru uporabi zdravnika, s katerim ni osrednji urad za zavarovanje delavcev poprej sklenil pogodbe, se smejo v mejah točke 1. do 3. § 42. izplačati dokazani stroški zdravljenja in hranarina za oni čas bolezni, za katerega potrđita urad in zdravnik pridobitno ne-
posobnost.

§ 52.

Članstvo in z njim pravica do bolezenske podpore se prične z dnem, ko je član vstopil v službo, ki ga zavezuje zavarovanju, četudi prijava ni izvršena.

Samo za podjetnike, ki so po petem odstavku § 3. te uredbe zavezani zavarovanju in za katere ni nobena zadruga prevzela delodajalčevih dolžnosti, se prične pravica do bolezenske podpore šele z dnem prijave, odnošno z dnem, ko poteče karenčni rok; to sme osrednji urad za zavarovanje delavcev predpisati s statutom, toda ne za več nego za 14 dni.

Članstvo in s tem pravica do bolezenske podpore preneha z dnem izstopa iz službe, pa tudi z dnem, ko izgubi ladja značaj domače ladje.

Oni član, ki izstopi iz službe, katera ga zavezuje, da mora biti član, ostane še nadalje član osrednjega urada za zavarovanje delavcev, ako v štirih tednih po izstopu iz službe vplača vse dospele prispevke. Tak član ostane član, dokler biva v območju naše države in vplačuje dospele prispevke.

Ako so zavarovani podjetniki, omenjeni v drugem odstavku, zaostali s prispevki več nego štiri tedne, počiva njih pravica do bolezenske podpore ter se prične iznova s plačilom prispevkov šele po zvršetku predpisanega karenčnega roka, ne daljšega nego 14 dni.

§ 53.

Član, ki je bil v enem letu vsaj šest mesecev zavarovan pri osrednjem uradu za zavarovanje delavcev in ki zato, ker nima zaslužka, ne more vplačevati članskih prispevkov, uživa pravico do najmanjše zakonite bolezenske podpore (§ 42.), ako biva v območju naše države, tri tedne po izstopu iz službe. Ako je bil član v dveh letih zavarovan najmanj 12 mesecev, uživa pravico do teh podpor šest tednov po izstopu iz službe. Ob določanju teh rokov je vračunati tudi čas zavarovanja, preden je stopila ta uredba v veljavo.

Ako je član pozvan na orožne vaje, članstvo zaradi tega ne preneha. Tak član ni dolžan plačevati prispevka za čas vaj, toda v tem času nima pravice do podpore. Po preteku orožnih vaj dobi član iznova pravico do podpore in tudi za ono bolezen, ki jo je dobil na orožnih vajah.

Dasi je član orožnih vaj počiva članska pravica, ima član vendar pravico zahtevati podpore, ki mu pripadajo za člane njegove rodbine po točki 5. § 42. te uredbe.

Z vstopom za odslužitev vojaškega roka in vobče z vstopom v vojsko med vojno preneha članstvo.

§ 54.

Pravica do podpor, označenih v §§ 42. in 43. te uredbe, zastara v enem letu od dospelosti podpore.

§ 55.

Za člana, ki je izčrpal bolezenske podpore po tej uredbi, se plača pogrebina samo, ako je nastopila smrt kot posledica bolezni, za katero je dobival podporo, in ako je nastopila v dveh letih od tedaj, ko je prestala podpora.

§ 56.

Člani, ki so popolnoma izčrpal podporo, katera jim pripada po tej uredbi ali po statutu, smejo zaradi iste bolezni dobiti novo podporo šele, ako so bili po prestopu podpore vsaj osem tednov v službi, odnošno bili sposobni za pridobivanje ter bili v tem času člani osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Ako pa član ni popolnoma izčrpal podpore, ki mu pripada po uredbi ali statutu, a v štirih tednih po prestopu podpore zopet oboli za isto boleznijo, se računi začetek nove podpore od dne, ko je obolel prvokrat.

§ 57.

Nihče ne more biti po tej uredbi večkrat zavarovan zoper bolezen. Če je zavarovan večkrat, dobi član samo eno denarno podporo, in sicer večjo.

§ 58.

Ako biva član ob času, ko se ga loti bolezen, izven območja naše države, mu mora delodajalec izplačati podporo, ki mu pripada po tej uredbi.

Za mornarje in rečne brodarje ima to dolžnost pristojni konzularni urad, ki tudi po svojem zdravniku ob stroških okrožnega urada izvršuje kontrolo bolnikov ter skrbi za primerno zdravljenje. V ta namen mora komandant domače ladje, čim zaradi bolezni izkrca obolelega mornarja v inozemskem pristanišču, takoj obvestiti pristojni konzularni urad ter mu priobčiti podatke o pravici do podpore in o višini podpore. Ako v tem pristanišču ni konzularnega urada, mora komandant ladje razen tega dati na račun lastnika ladje vse pomoči, potrebne bolniku, do mogoče intervencije obveščenega konzularnega urada.

Delodajalec in konzularni urad smeta zahtevati povračilo dejansko izplačanih in dokazanih zakonitih podpor ter morata v tem primeru takoj obvestiti pristojni okrožni urad za zavarovanje delavcev.

Odškodnina za podpore, omenjene v točkah 1. in 2. § 42., pripada največ do zneska hranarine, ki se mora izplačevati zavarovanemu članu.

§ 59.

Zahteve, ki pripadajo po tej uredbi, odnošno statutu osrednjega urada za zavarovanje delavcev, zavarovancu zaradi bolezni, se ne smejo prenesti na drugega, zastaviti, zapleniti in tudi ne pobotati (kompenzirati). Vsak pravni posel, s katerim se zavarovancu v celoti ali deloma odreče podpora, ki mu pripada po tej uredbi ali po statutu osrednjega urada, nima pravne veljave.

Ako pa se z naknadnim prispevkom po § 23. te uredbe ne more povrniti škoda, ki jo je član povzročil osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev, se mu sme znesek te odškodnine odtegniti od hranarine, ki mu pripada ob poznejši bolezni, ali od podpore za porodnice ali od pogrebne. Toda ta odtegljaj ne sme biti večji nego četrtina dnevne hranarine ali podpore za porodnice ali polovica pogrebne.

V primeru poslednjega odstavka § 48. se sme polovica dvakratne hranarine do zneska zdravniške nagrade in uporabljenih zdravil izplačati neposredno lečečemu zdravniku in lekarni; eventualni ostanek pripade uradu za zavarovanje delavcev.

§ 60.

Ako je dal osrednji urad za zavarovanje delavcev svojim članom tako podporo, ki bi jo bil moral dati kdo drugi, ima pravico zahtevati odškodnino za izdane podpore.

Ako je bolezen hote povzročil delodajalec ali njegov pooblaščenec, mora osrednjemu uradu povrniti izdano podporo.

Ako je nastala bolezen zato, ker nista delodajalec ali njegov pooblaščenec ukrenila tega, kar je oblastveno odrejeno za zaščito zdravja in življenja delavcev, je delodajalec dolžan osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev povrniti stroške bolezni in stroške postopka. Ako je delodajalec pooblaščenec to opustil v svojem rednem poslovnem področju zoper nalog delodajalčev, zadeva obveznost povračila njega.

Ako pripada članu zaradi bolezni pravica do povračila proti komu drugemu, prehaja ta zahteva do zneska danih podpor na osrednji urad.

Zahteve osrednjega urada za zavarovanje delavcev, ki se smejo po tem paragrafu uveljavljati zoper delodajalca ali njegovega pooblaščenca, se realizirajo po redni sodni poti. Zastarevajo v treh letih od konca leta, ko se je končala bolezen.

IX. poglavje.

Podpore in rente ob nezgodah.

§ 61.

Namen zavarovanju zoper nezgode je, da se povrne ona škoda, ki je nastala zbog telesne poškodbe ali smrti, provzročene z nezgodo, ako je zadela nezgoda zavarovano osebo pri delu ali pri takem poslu, ki ga opravlja po nalogu delodajalčevem ali po nalogu njegovega pooblaščenca ali v interesu obrata.

Istotako se mora dati odškodnina tudi za nezgodo, ki zadene zavarovano osebo na poti od stanovanja do delovišča in nazaj, kolikor zavarovane ne prekine te poti v lastnem interesu ali iz razlogov, ki niso v zvezi z delovnim razmerjem.

Mornarjem in rečnim brodarjem se daje odškodnina tudi za nezgode, ki jih zadenejo pri poslu na domači ladji, tudi takrat, kadar ne pripadajo njeni posadki, istotako za nezgode, ki zadenejo domače mornarje, ostale brez sredstev, če se vračajo domov ali če jih sprejme na krov domača ladja, toda ne za nezgode, ki jih zadenejo v času, ko so zunaj ladje na dopustu in ko se brez dovolitve oddalijo od ladje.

Za nezgodo se smatra tudi obolenje za kolero, kugo, rumeno mrzlico in beriberi, ki se prime mornarjev ob izvrševanju njih posla, nadalje zastrupitev s svincem, živim srebrom in fosforjem, kolikor je nastopila zastrupitev vsled opravlja s temi tvarinami v obratu.

Minister za socialno politiko sme sporazumno s prizadetimi ministri razširiti odškodnino tudi na obrtne zastrupitve z drugimi tvarinami.

§ 62.

Za nezgodo, ki je združena s telesno poškodbo, pripada zavarovancu ta-le odškodnina:

1.) brezplačna zdravniška pomoč, zdravila in pomožne priprave za zdravljenje na način, predpisan v točkah 1. in 2. § 42.;

2.) hranarina po točki 3. § 42. do konca zdravljenja, najdalje do konca 10 (desetih) tednov po poškodbi;

3.) renta, dokler traja nesposobnost za delo ali zmanjšek sposobnosti za delo, izza enajstega tedna ali, če prej preneha izplačilo hranarine, omenjene v točki 2., od časa, ko se ustavi hranarina.

Renta znaša ob popolni nesposobnosti za delo in za čas, dokler traja, kot popolna odškodnina, letni zaslužek zavarovancev; ob deloma zmanjšani sposobnosti za delo pripada zavarovancu za čas, dokler traja zmanjšek njegove sposobnosti za delo, oni del popolne rente, ki sorazmerno ustreza izgubljeni sposobnosti za delo. Toda do take delne odškodnine ima poškodovanec pravico samo, ako preseza zmanjšek njegove sposobnosti za delo 10 %.

Ako zadene zavarovanca, ki uživa delno rento, nova nezgoda, je treba odškodnino določiti na podstavi vseh posledic nezgod in po zaslužku, ki je vzet za osnovo določitvi prve rente, razen ako je bil ob času poslednje nezgode poškodovanec zaslužek večji. Ako je postal poškodovanec vsled nezgode ne samo za delo nesposoben, nego je tudi tako onemogel, da zahteva stalno oskrbo in strežbo, je renta, dokler traja onemoglost, zvišati največ za $\frac{1}{3}$ (eno tretjino) njegovega zavarovanega letnega zaslužka.

§ 63.

Ako zavarovanec umre vsled nezgode, se mora, ne glede na čas, ko je nastopila smrt, razen odškodnine, ki mu je dana po § 62., izplačati še:

1.) pogrebina v znesku, določenem v VIII. poglavju te uredbe;

2.) letna renta, ki se mora izplačevati rodbini umrlega zavarovanca po §§ 64. do 69. od dne smrti.

Ako zavarovanec, ki uživa delno rento, umre vsled ponovne poškodbe, se določi renta njegovih sorodnikov na podstavi zaslužka, ki se je vzela za osnovo določitvi rente ob prvi poškodbi, razen ako je bil zavarovanec zaslužek, uživan ob času ponovne nezgode, večji.

Ista podpora se dá rodbini mornarja, ki je bil na potopljeni ali pogrešani ladji, ako je minilo od dne, ko se je ladja potopila, ali od poslednje vesti o pogrešanju ladji, leto dni ter ni došla verodostojna vest o življenju pogrešanega zavarovanca. Urad sme v tem primeru zahtevati od rodbine prisego pred sodiščem, da nima o pogrešanem zavarovancu nobenih drugih vesti razen prijavljenih.

Renta teče od dne, ko se je ladja potopila, pri pogrešanih ladjah pa od 15. dne, odkar je došla zadnja vest o pogrešani ladji.

§ 64.

Renta obdvojele zakonite ali nezakonite žene znaša do njene smrti ali ponovne možitve $\frac{1}{3}$ (eno tretjino) zavarovanega letnega zaslužka zakonskega druga, umrlega vsled nezgode.

Renta obdvojelega moža — ako je bila njegova žena zavarovana in ga je, vsled popolne ali delne nesposobnosti za delo, vzdrževala — znaša, dokler traja njegova nesposobnost za delo, $\frac{1}{3}$ (eno tretjino) zavarovanega letnega zaslužka žene, umrle vsled nezgode.

Renta preostale dece, zakonske ali nezakonske, kakor tudi renta dece, pred poškodbo zakonito vzete za svojo, znaša do dovršenega 16. leta za vsakega otroka $\frac{1}{4}$ (eno četrtino) zavarovanega letnega zaslužka umrlega roditelja; za sirote brez roditeljev in za otroke, ki so osiroteli naknadno, znaša renta $\frac{1}{3}$ (eno tretjino) zavarovanega zaslužka za vsakega otroka.

Ob smrti, ki je nastopila izza zakona, sklenjenega po nezgodi, ima vdova pravico do odškodnine samo, ako ima iz tega zakona zakonsko ali pozakonjeno dečo.

Žena, ki uživa rento, dobi kot odpravnino (izplačilo v enem znesku), ako se omoži iznova, enoletni zavarovani zaslužek svojega umrlega zakonskega druga.

Nezakonita žena ima pravico do teh podpor, če je živela pred nezgodo leto dni v skupnem gospodarstvu z umrlim zavarovancem ali če mu je rodila dete.

Žena, ki je od svojega moža zakonito ločena, ali ki je neposredno pred smrtjo svojega moža živela leto dni ločeno od njega, ima pravico do odškodnine samo, ako ima pravico do vzdrževalnine (alimentacije), katero ji je prisodilo sodišče. V tem primeru se plačuje renta največ do zneska vzdrževalnine.

Ako je več žen, ki imajo pravico do vdovskih rent, se deli znesek na enake dele.

Ako ostanejo otroci brez očeta in matere, pa sta jim bila oba roditelja zavarovana, se vzame za osnovo njih rente zaslužek onega roditelja, ki je imel večji zaslužek.

Otroci umrlega zavarovanca, čigar vdova nima pravice do rente, se smatrajo glede določitve rente za sirote brez roditeljev.

Ako se otroci, ki uživajo rento, oskrbujejo ob javnih stroških v zavodu, se njih renta za čas njih bivanja v zavodu nalaga na obresti.

Za otroke, ki uživajo rento, se sme zaradi nadaljevanja njih učenja dovoliti renta, odnosno podpora, tudi za čas preko 16. leta njih starosti do polnoletnosti.

§ 65.

Roditelji, ded in babica, zakonski ali nezakonski otroci, odnosno vnuki, dobivajo, ako je za njih vzdrževanje pretežno skrbel oni, ki je vsled nezgode umrl, kot letno rento do smrti, odnosno dokler so navezani na podporo, $\frac{1}{3}$ (eno tretjino) zavarovanega letnega zaslužka umrlega zavarovanca.

Vnuki, bratje in sestre dobivajo, ako je za njih vzdrževanje pretežno skrbel oni, ki je vsled nezgode umrl, kot letno rento do dovršenega 16. življenjskega leta $\frac{1}{3}$ (eno tretjino) zavarovanega letnega zaslužka zavarovanečevega.

§ 66.

Letne rente preostalih svojcev ne smejo presežati skupaj vsega zavarovanega zaslužka umrlega zavarovanca. Ako bi bil znesek rent večji od tega, je treba letne rente zakonskih drugov in otrok sorazmerno znižati.

Roditelji, ded in babica, vnuki, bratje in sestre imajo pravico samo, ako in kolikor rente preživelega zakonskega druga in preostalih otrok ne dosežajo najvišjega zneska. Njih rente ne smejo presežati $\frac{1}{3}$ (ene tretjine) zavarovanega letnega zaslužka, četudi je več pravnih upravičencev. V takem primeru imajo roditelji pravico do rente pred dedom in babico, ded in babica pred vnuki, vnuki pa pred brati in sestrami.

Rente otrok, vnukov, bratov in sester se morajo podaljšati tudi po 16. življenjskem letu, ako so vsled telesne ali duševne hibe nesposobni za vsako pridobitno delo.

§ 67.

Ako je poškodovani zavarovanec namenoma provzročil poškodbo, izgubi vsako pravico do odškodnine za to poškodbo. Ako pa poškodovanec umre, dobiva njegova rodbina vendarle zakonite podpore in rente. Toda če je poškodbo namenoma provzročil sorodnik, ki ima po zakonu pravico do rente, izgubi tak sorodnik vsako pravico do odškodnine, ako zavarovanec umre vsled poškodbe.

§ 68.

Ako odide sorodnik, ki ima pravico do rente, v inozemstvo, se mu ustavi renta do njegovega povratka. Ako se vrne sorodnik v treh mesecih na stalno bivanje, se mu morajo izplačati pridržani rentni obroki.

Ako odide tak sorodnik v inozemstvo na stalno bivanje, mu sme osrednji urad za zavarovanje delavcev na njegovo prošnjo v utemeljenih primerih dovoliti odpravnino v višini njegove enoletne rente.

Ako se tak sorodnik vrne v našo državo, se njegova pravica do rente obnovi tudi v tem primeru; toda znesek izplačane odpravnine se mora odtegniti od rente, ki se mu izplačuje po njegovem povratku. Odteza se mu v obrokih, odtegljaj pa ne sme biti večji od polovice dospelih rent.

§ 69.

Sorodniki inozemskih zavarovanih državljanov, umrlih vsled nezgode, ki so bili v inozemstvu, ko se je pripetila nezgoda, imajo pravico do odškodnine samo, ako postopa dotična tuja država s sorodniki tam zavarovanih in umrlih naših državljanov na isti način.

Ako odidejo taki sorodniki inozemskih državljanov, ki uživajo rento, na stalno bivanje v inozemstvo, smejo zahtevati odpravnino, ki znaša trikratni znesek njih letne rente. Ako pa se vrnejo v državo, nimajo pravice do nadaljnje rente. Glede rente takih inozemskih državljanov pa je drugače istotako odločilen pogoj vzajemnosti.

§ 70.

Zavarovani letni zaslužek v zmislu te uredbe je enak tristokratnemu povprečnemu znesku zavarovane mezde (§ 20.) poškodovančeve v poslednjem letu pred nezgodo. Ako pa poškodovanec v letu pred nezgodo ni bil zavarovan za trideset tednov, se račun povprečni znesek zavarovane mezde na podstavi tridesetih tednov tako, da se jemlje za čas, ki manjka do tridesetih tednov, v račun zavarovane mezda onih nameščencev, ki so v istem ali podobnem obratu iste vrste in ob istem času opravljali podoben posel.

Pri vajencih, vežbenikih in osebah, ki vsled nedovršene izobrazbe sploh ne dobivajo plače ali mezde ali jo dobivajo samo manjšo od običajne, se mora, ako jim je sposobnost za delo zmanjšana preko $33\frac{1}{3}\%$ in ako umro, v letu, ko dovršujejo 18. življenjsko leto, odnosno ko bi v tem letu morali dovršiti svojo izobrazbo, uradoma zvišati določena renta tako, da se vzame za osnovo izračunu rente povprečna zavarovana mezda polnplačanih nameščencev v tej dobi življenja, ki opravljajo isti posel, katerega se je poškodovani ali umrli zavarovanec učil.

Ako se vsled zmanjšane draginje povprečna zavarovana mezda vseh zavarovanih oseb (§ 20.) zmanjša za več nego 10 %, sme minister za socialno politiko po zaslišanju osrednjega urada za zavarovanje delavcev odrediti hkrati z izpremembo mezd njih razredov tudi zmanjšek tekočih rent, določenih na podstavi starih mezd razredov.

§ 71.

Za zdravljenje poškodovančeve skrbi do popolne ozdravitve pristojni okrožni urad za zavarovanje delavcev, odnosno bolniška blagajna prometnih podjetij.

Vse stroške, ki jih provzroča zdravljenje in izplačevanje hranarine, trpi po petem tednu zavarovanje zoper nezgode, do začetka petega tedna pa zavarovanje zoper bolezni.

Zavarovanje zoper nezgode trpi tudi pogrebno zavarovanca, ki je umrl vsled nezgode.

§ 72.

Ako se mora zdraviti poškodovanec, ki ni zavarovan po uredbi zoper bolezni, mu je istotako dati podporo v zmislu točke 1.) in 2.) § 62. Toda v tem primeru mora delodajalec vrednost danih podpor od dne nezgode do konca četrtega tedna povrniti osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev.

§ 73.

Ako je delodajalec ali njegov pooblaščenec namenoma provzročil nezgodo, mora vse stroške nezgode povrniti osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev.

Ako se pripeti nezgoda zato, ker ni delodajalec ali njegov pooblaščenec — za čigar postopek je delodajalec odgovoren, kolikor se opira na njegov nalog — ukrenil varnostnih odredb, predpisanih po

zakonu ali oblastvu, mora vse stroške nezgode povrniti osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev. Ako je pooblaščenec to opustil v svojem rednem področju zoper navodilo delodajalčeve, zadeva obveznost, da se povrne škoda, izključno pooblaščenca.

Osrednji urad sme v takih primerih zahtevati glavnično vrednost priznane odškodnine.

Terjatve osrednjega urada za zavarovanje delavcev po tem paragrafu se realizirajo po redni sodni poti. Zastarevajo v treh letih od dne, ko postane izvršna kazenska razsodba, ki je ugotovila kaznivo dejanje, odnosno opustitev delodajalčeve ali pooblaščenčeve.

§ 74.

Delodajalec ali lastnik podjetja ni dolžan dati odškodnine onim, ki so zavarovani po tej uredbi, ali njih rodbinam. Ako pa je delodajalec ali njegov pooblaščenec, za čigar postopek je delodajalec odgovoren, s kazensko obsodbo spoznan za krivca nastale nezgode, je tak delodajalec dolžan dati odškodnino zavarovancu ali njegovim sorodnikom.

V takih primerih se sme odškodnina zahtevati samo za oni znesek, za katerega poškodba, prisojena po redni sodni poti, preseza odškodnino, ki pripada zavarovancu ali njegovim sorodnikom po tej uredbi.

Ako pripada zavarovancu ali njegovim sorodnikom vsled nezgode pravica do odškodnine po tretji osebi, prehaja ta pravica do zneska dejansko izdanih podpor in odškodnin na osrednji urad za zavarovanje delavcev.

§ 75.

Pravica do odškodnine, omenjena v §§ 73. in 74. te uredbe, se sme tudi realizirati civilnopravno in brez izvršne kazenske odsodbe, ako ni bila taka obsodba mogoča iz vzroka, ki tiči v osebnosti onega, kateri je s kaznivim dejanjem ali opustitvijo provzročil poškodbo.

Terjatve osrednjega urada za zavarovanje delavcev v § 73. zastarajo v tem primeru v treh letih po nezgodi.

X. poglavje.

Prijavljanje in preizkušanje nezgod, postopek za določanje odškodnin.

§ 76.

Delodajalec ali njegov pooblaščenec mora o vsaki nezgodi, ki se pripeti v obratu in ki bo imela bržkone za posledico smrt ali zmanjšek sposobnosti za delo, kateri traja več nego tri dni, izvesti obrtne zastrupitve, v 24 urah, ko zve zanjo, vložiti prijavo po predpisanem obrazcu pri okrožnem uradu za zavarovanje delavcev.

Delodajalec je odgovoren, ako njegov pooblaščenec ne izvrši prijave.

Delodajalec ali njegov pooblaščenec mora ob vsaki taki nezgodi pozvati zdravnika, ki izjavi v poročilu, katero je treba sestaviti o nezgodi, ali utegne poškodba provzročiti smrt ali zmanjšati sposobnost za delo in koliko časa bo trajalo zdravljenje.

Ako se pripeti taka nezgoda na ladji ob potovanju, jo je vpisati in na kratko opisati v dnevniku ladje, ako pa za ladjo ni obveznosti, da bi vodila dnevnik, v posebnem izkazu o nezgodah na ladji. Prepis vsakega opisa je treba dati v prvem pristanišču overiti po pristaniškem, odnosno konzularnem uradu ter ga poslati pristojnemu okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev.

Predpisi četrtega odstavka ne veljajo za ladje, omenjene v petem odstavku § 3.; te ladje morajo prijaviti nezgodo, čim prispejo v pristanišče.

§ 77.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev mora odločiti takoj, ko prejme prijavo o nezgodi ali zve drugače zanjo, ali naj se izvrši preiskava o tej nezgodi.

Preiskava se mora izvršiti na licu mesta v primerih, na katerih podstavi se bo verjetno zahtevala po tej uredbi odškodnina (renta), ali o kateri je zahteval preiskavo osrednji urad za zavarovanje delavcev.

Okrožni urad sme izvršiti preiskavo po svojih lastnih organih ali pa sme zahtevati, naj jo izvrši po kraju obrata pristojno redarstveno (policijsko), rudarsko, pomorsko ali pristaniško oblastvo.

Stroške teh preiskav plačuje osrednji urad za zavarovanje delavcev in ti stroški se morajo postaviti v proračun osrednjega urada.

O času preiskave je pravočasno obvestiti delodajalca, poškodovanca, odnosno o smrti njegovega

najbližjega sorodnika in pristojnega okrožnega obrtnega (pridobitnega) nadzornika (inspektorja rada), tako da lahko osebno ali po zastopnikih sodelujejo pri njej. Na preiskavo se smejo pozvati zdravnik, ki zdravi poškodovanca, in drugi strokovnjaki. Poškodovanec ima pravico, da je zastopan pri preiskavi.

Preiskava se razen ugotovitve osebnih podatkov poškodovanega ali umrlega zavarovanca razteza tudi na to-le:

- 1.) na čas in vzrok nezgode;
- 2.) na narav in posledice nezgode;
- 3.) na kaznivo dejanje, malomarnost ali nepazljivost delodajalca ali njegovega pooblaščenca, poškodovanca ali tretje osebe.

Ako je izvršilo preiskavo redarstveno, rudarsko ali pristaniško oblastvo, mora zapisnik o preiskavi v 8 dneh vročiti pristojnemu okrožnemu uradu.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev mora vsak zapisnik o preiskavi popolniti s podatki, ki jih je ugotoviti s primernim postopkom:

- 1.) o starejših telesnih hribah poškodovancevih in posledicah starejših poškodb;
- 2.) o zavarovanem zaslužku zavarovanega ali umrlega člana;
- 3.) o pravicah upravičenih sorodnikov poškodovanega ali umrlega člana po tej uredbi;
- 4.) o znesku rente, ako jo ima poškodovani ali umrli član eventualno vsled prejšnje poškodbe ali jo je imel.

§ 78.

Nezgodo, ki se pripeti na potovanju, odnosno izven okraja obrata, mora zdravnik, ki je dal prvo pomoč, prijaviti v 24 urah onemu prvostopnemu policijskemu oblastvu, v čigar območju se je pripetila ali kjer je poškodovanec po nezgodi dobil prvo zdravniško pomoč.

Redarstveno oblastvo obvesti v takem primeru oni okrožni urad za zavarovanje delavcev, ki je po kraju obrata pristojen.

Isto redarstveno oblastvo izvede v takem primeru tudi preiskavo, ki je popisana v § 77.

§ 79.

Postopek za prijavo in preiskavo nezgode, ki se pripeti izven naše države osebam, zavarovanim po tej uredbi, predpiše minister za socialno politiko z naredbo.

§ 80.

Na podstavi zapisnika o preiskavi nezgode kakor tudi na podstavi prijave, prejete od delodajalca, izda okrožni urad za zavarovanje delavcev v svojem področju, določenem s to uredbo, ki ga je treba natančneje predpisati v statutu osrednjega urada za zavarovanje delavcev, odločbo:

- 1.) o določitvi bolezenskih podpor, po točkah 1. in 2. § 62.;
- 2.) o določitvi in izplačilu pogrebne;
- 3.) o določitvi in nakazilu začasnih rent (§ 85.).

Stalne rente odmerja in nakazuje osrednji urad za zavarovanje delavcev.

Okrožni urad, odnosno osrednji urad za zavarovanje delavcev mora glede odškodnine nemudoma odločiti v primeru poškodbe, ki se je končala z nesposobnostjo za delo in z zmanjškom delovne sposobnosti, tako da more poškodovanec v času, ko se mu ustavi hranarina (točka 2. § 62.), že potegniti prvi dospeli znesek svoje rente.

Ako se trajna nesposobnost za delo ali stopnja zmanjška delovne sposobnosti ne more ugotoviti dokončno, kakor tudi ako se mora poškodovanec zdraviti še nadalje, se mora zanj določiti časna renta.

Odločba o odškodnini se opira na izpričevalo onega zdravnika, ki je zdravil poškodovanca, in na izpričevalo zdravnika okrožnega urada za zavarovanje delavcev. Za izrekanje take odločbe smejo ravnateljstvo osrednjega urada in ravnateljstva okrožnih uradov za zavarovanje delavcev izvoliti posebne odbore štirih oseb, ki morejo odločati samo enoglasno. Ako se taka odločba ne more izvesti, odloči ravnateljstvo samo.

§ 81.

Oni, ki ima pravico do odškodnine, ali njegov pooblaščenec sme svojo pravico, ako ni bila določena na do sedaj opisani način, realizirati s prijavo pri osrednjem uradu za zavarovanje delavcev ali pri kateremkoli okrožnem uradu.

Prijava se mora vložiti v enem letu, odkar so se pojavile posledice nezgode, toda najkasneje v dveh letih po nezgodi.

Pri obrtnih zastrupitvah se mora vložiti prijava v enem letu, odkar je nameščenec izstopil iz obrata, v katerem je delal s strupenimi tvarinami, pri pogrešanih mornarjih v dveh letih, odkar se je pričela pravica rodbine do rente (§ 63., četrti odstavek).

Ako se taka prijava ne vложи pri pristojnem okrožnem uradu za zavarovanje delavcev, jo je treba temu nemudoma vročiti, prijavitelja pa obvestiti o tem.

§ 82.

Ako spozna ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev, da je prijavljena nezgoda take naravi, da ne daje pravice do odškodnine, mora to odločbo z razlogi vročiti interesentom in okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev.

Zoper to odločbo se sme v treh mesecih od vročitve vložiti pritožba pri sodišču delavskega zavarovanja po pristojnem okrožnem uradu.

§ 83.

Ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev odloča, ko ugotavlja pravico do odškodnine, tudi o njeni višini.

Ta odločba se mora izdati onemu, ki zahteva odškodnino, skupaj s priobčitvijo o znesku rente kakor tudi o računu, ki je služil za podstavo; v primerih nesposobnosti za delo, odnosno zmanjška delovne sposobnosti, pa razen tega tudi s priobčitvijo one stopnje delovne nesposobnosti, ki se je vzela za podstavo odškodnine.

Zoper odločbo ravnateljstva se sme v treh mesecih od vročitve vložiti pritožba po okrožnem uradu pri sodišču delavskega zavarovanja.

Zoper odločbo okrožnega urada za zavarovanje delavcev, ki se tičejo bolezenskih podpor in začasnih rent, se sme po uradu vložiti istotako pritožba pri sodišču delavskega zavarovanja v 15 dneh po vročitvi.

Pritožba ne ustavlja izvršitve.

Ako okrožni ali osrednji urad za zavarovanje delavcev brez razloga zavlačuje odločbo o pravici do odškodnine, se sme pravni upravičenec obrniti neposredno na sodišče delavskega zavarovanja, da realizira svojo pravico. Ako spozna sodišče delavskega zavarovanja, da urad z odločbo neopravičeno odlaga, mu sme z izključitvijo pritožbe določiti rok, do katerega je dolžan izreči odločbo. Ako urad v določenem roku ne bi izdal odločbe, odloči sodišče meritorno o zahtevi pravnega upravičenca.

§ 84.

Delodajalci morajo na zahtevo osrednjega ali okrožnega urada za zavarovanje delavcev v 8 dneh dati na razpolago podatke, ki se zahtevajo od njih zaradi določitve odškodnine.

Ako delodajalec ne predloži zahtevanih podatkov niti na ponovno zahtevo v nadaljnjih 5 dneh, je osrednji ali okrožni urad za zavarovanje delavcev pooblaščen, ob stroških delodajalčevih poslati na lice mesta svojega organa, da zbere potrebne podatke (§ 15.).

§ 85.

Okrožni uradi morajo osrednjemu uradu pošiljati poročila o določenih začasnih rentah.

Pogrebne se morajo izplačevati v roku, določenem v § 48.

Povračilo predpisno izplačane rente se ne sme zahtevati.

Obroki rente zastarevajo v enem letu od dospelosti.

Minister za socialno politiko se pooblašča, da določi sporazumno z ministrom za notranje zadeve in z ministrom za pošto in brzojav z naredbo postopek za izplačevanje rent in denarnih podpor po poštni hranilnici in občinah.

§ 86.

Ako nastopijo v stanju poškodovanca, ki uživa rento, izpremembe, ki vplivajo na določitev odškodnine, ima poškodovanec pravico, v treh mesecih od te izpremembe zahtevati od ravnateljstva osrednjega ali okrožnega urada za zavarovanje delavcev, da se njegovo stanje iznova preišči in določi nova odškodnina.

Tudi ravnateljstvo osrednjega urada je dolžno v istem roku, odkar je zvedelo za izpremembo, urediti obnovo postopka. V tem primeru se mora uživalec rente odzvati pozivu osrednjega urada, da se ugotovi njegovo stanje; drugače izgubi pravico do rente, dokler se ne odzove temu pozivu.

Tudi za obnovljeni postopek veljajo določila § 83. te uredbe.

Ponovna odločba o ustavitvi, znižbi ali zvišbi rente stopi v veljavo v roku prvega izplačila, ki zapade, ko se je vročila odločba.

Pritožba zoper to odločbo ne ustavlja njene izvršitve.

§ 87.

Pravica do rente prestatne:

1.) ako je uživalec rente obsojen na zapor preko enega meseca ali se odda v poboljševalnico, dokler traja kazen ali bivanje v poboljševalnici. Njegovi sorodniki, ki imajo, ako bi umrl, pravico do rente, dobivajo, dokler je uživalec rente vzeta svoboda, rento, ki jo uživa, toda ne večje od rente, ki jim pripada, ako bi poškodovanec umrl;

2.) ako odide uživalec rente v inozemstvo, do njegovega povratka; ako se vrne v treh mesecih na stalno bivanje, se mu morajo ustavljeni obroki rente naknadno izplačati;

3.) ako je uživalec rente inozemski državljan, pa se vrne na stalno bivanje v domovino, se mu mora izplačevati renta tudi nadalje, ako postopa dotična država istotako z našimi državljani.

Rodbinske rente pogrešanih mornarjev prestatnejo, ako se dokaže, da zavarovanec, ki se je smatral za pogrešanega, živi.

§ 88.

Ob delnem zmanjšku delovne sposobnosti sme poškodovanec, ki uživa rento, ako renta ne preseza 20 % popolne odškodnine (§ 62.), zahtevati, da se mu da namesto rente odpravnina.

Ključ za izračunavanje odpravnin predpisuje osrednji urad za zavarovanje delavcev, odobruje pa ga minister za socialno politiko.

Prošnje za izplačilo odpravnine sme ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev vpoštevati na podstavi prejšnje zdravniške preiskave o verjetnem trajanju poškodovančevega življenja, in sicer samo, ako občina, ki ji pripada poškodovanec, pristane na izplačilo odpravnine.

Ko vloži kdo prošnjo za odpravnino, ga je treba opozoriti na to, da izgubi, ako dobi odpravnino, pravico do vsake druge odškodnine, tudi ako bi se mu stanje vsled poškodbe, za katero je že dobil odškodnino, pozneje poslabšalo.

Odločba ravnateljstva je izvršna. Prosilcu se vroči po pristojnem okrožnem uradu za zavarovanje delavcev. Ako prosilec ne pristane na določeno odpravnino, dobiva še nadalje svojo rento.

§ 89.

Glede pravic, ki pripadajo vsled nezgode zavarovancu po tej uredbi in statutu osrednjega urada za zavarovanje delavcev, se mora uporabljati prvi odstavek § 59., izvzemši zahtevo oseb, ki imajo po tej uredbi kot sorodniki pravico do odškodnine ter jo realizirajo, da jih na ta način uživalec rente vzdržuje.

IX. poglavje.

Higienske in tehnične odredbe za zaščito življenja in zdravja nameščenec in za preprečevanje nezgod.

§ 90.

Vse obrate, katerih nameščenici so zavezani zavarovanju zoper bolezen in nezgode, nadzira osrednji urad za zavarovanje delavcev po lastnih organih, ali so izvedena določila obrtnih (pridobitnih) in drugih zakonov o zaščiti zdravja in življenja zaposlenih nameščenec in odredbe za preprečevanje nezgod.

S to določbo pa se vendar ne poseza v področje obrtnih oblastev (pridobitnih oblastev) in obrtnih nadzornikov (inspektorjev rada), ki je odrejeno z določili obrtnih (obrnega zakona) in drugih posebnih zakonov.

§ 91.

Na podstavi poročil, odnosno predlogov okrožnih uradov za zavarovanje delavcev in svojih lastnih organov o opaženih nedostatkih pri izvajanju določil za zaščito zdravja in življenja zaposlenih nameščenec in odredb za preprečevanje nezgod skrbi ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev, da se ti nedostatki odpravijo.

V ta namen sme:

1.) za vse obrate, ki niso v državni upravi, izdati sporazumno s pristojnim obrtnim nadzornikom (inspektorjem rada) potrebne odredbe, da se izvedejo vse po veljavnih zakonih določene in predpisane zdravstvene in tehnične odredbe za zaščito življenja in zdravja nameščenec in za preprečevanje nezgod;

2.) za vse obrate, ki so v državni upravi, podajati po ministru za socialno politiko predloge pristojnim oblastvom, da se v teh obratih tudi izvedejo vse potrebne zaščitne odredbe;

3.) po ministru za socialno politiko zahtevati, naj se predpišejo splošne varnostne odredbe, ki so potrebne za zaščito zdravja in življenja nameščenec in za preprečevanje nezdod.

§ 92.

Delodajalca, ki ni v svojem obratu izvedel odredb za zaščito zdravja, določenih po ravnateljstvu osrednjega urada za zavarovanje delavcev ali drugem pristojnem oblastvu na podstavi zakona ali veljavne naredbe, obveže ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev, da plača naknaden prispevek. Ta naknadni prispevek sme doseči tudi dvakratni znesek njegovega prispevka za zavarovanje zoper bolezni, delodajalec pa ga ne sme odtegniti od zaslužka zavarovanih nameščenec.

Zoper odločbo ravnateljstva, s katero se v zmišlu točke 1. drugega odstavka § 91. določajo zaščitne odredbe, kakor tudi zoper odločbo ravnateljstva, s katero se določa naknadni prispevek, sme delodajalec prijaviti pritožbo ministru za socialno politiko v 15 dneh, ko prejme odločbo. S pritožbo se ne ustavlja izvršitev.

§ 93.

Ako delodajalec ne izvede predpisanih varnostnih odredb ali ne postavi zaščitnih naprav, sme ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev nezavisno od postopka, ki je eventualno uveden zoper njega na podstavi § 92., uvrstiti njegov obrat v višji razred nevarnostne tabele; ako pa je bil dotični obrat že prej uvrščen v najvišji razred, ga sme obremeniti z dvakratnim zneskom ustrezne pristojbinske postavke.

Zoper to odločbo ravnateljstva se sme v 15 dneh prijaviti pritožba ministru za socialno politiko. O tej odločbi je treba obvestiti pristojni okrožni urad za zavarovanje delavcev.

§ 94.

Predpisane varnostne odredbe mora delodajalec v vseh delavnicah obrata nabiti na vidnem kraju. Poleg strojev, ki so se spoznali za nevarne, se morajo razen uporabljenih zaščitnih naprav nabiti posebna svarila, katerih besedilo določi nadzorno oblastvo. Ta svarila se predložijo v vidiranje onemu oblastvu ali uradu, ki je odredilo, odnosno odredil, da se nabijejo dotična svarila.

II. del.

Ustroj.

XII. poglavje.

Ustroj zavarovanja.

§ 95.

Za izvajanje zavarovanja zoper bolezni in nezdode se ustanavlja po določenih te uredbe za vso kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev osrednji urad za zavarovanje delavcev s sedežem v Beogradu.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev je edini nosilec zavarovanja po tej uredbi. Njegovi krajevni organi, po katerih se izvršuje zavarovanje, pa so:

- 1.) okrožni uradi za zavarovanje delavcev;
- 2.) blagajne za zavarovanje delavcev prometnih podjetij.

XIII. poglavje.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev.

§ 96.

Namen osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev je:

- 1.) da zavaruje po načelu vzajemnosti zoper bolezni nameščenec, zavezane zavarovanju;
- 2.) da določa prispevke za zavarovanje zoper bolezni;
- 3.) da uredi podpiranje zavarovanih članov po enakih načelih in na enak način za vso državo;
- 4.) da omogoča uporabljanje skupnih zdravnikov in skupno nabavljanje zdravil in zdravniških naprav in da ureja vse zadeve, ki so s tem v zvezi;
- 5.) da skrbi za lastne uradne lekarne, bolnice, ordinacijske zavode, zdravilišča in okrevališča;
- 6.) da ustvarja prihrane za zavarovanje zoper bolezni;
- 7.) da izvaja po načelu vzajemnosti zavarovanje zoper nezdode;
- 8.) da ustvarja prihrane, določene za zavarovanje zoper nezdode;
- 9.) da po lastnih organih opravlja izterjevanje svojih terjatev;
- 10.) da rešuje sporna vprašanja, ki spadajo po tej uredbi v njegovo področje;

11.) da izdaja potrebne odločbe za izvajanje po veljavnih zakonih določenih in predpisanih higienskih in tehničnih odredb za zaščito življenja in zdravja nameščenec in preprečevanje nezdod; da kontrolira izvajanje svojih odredb kakor tudi odredb obrtnih oblastev in obrtnih nadzornikov (inspektorjev rada) in izvajanje zakonskih naredb v tem oziru;

12.) da uredi službene, plačilne in pokojninske razmere svojih nameščenec in nameščenecv okrožnih uradov za zavarovanje delavcev.

§ 97.

Krajevni organi osrednjega urada za zavarovanje delavcev morajo vzajemno delovati pri podpiranju in kontroli bolnih zavarovanih članov ter nadzirati, ali delodajalci in nameščenecv izvršujejo svoje dolžnosti po tej uredbi.

Sporna vprašanja, ki bi mogla v tem oziru nastati med dotičnimi organi, rešuje ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

§ 98.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev je javna ustanova, osnovana na načelu samouprave. Njegovi samoupravni organi so: glavna skupščina, ravnateljstvo in nadzorni odbor.

§ 99.

Glavno skupščino tvorijo odposlanci krajevnih organov, izvoljeni na glavnih skupščinah krajevnih organov tako, da volijo zavarovani člani in delodajalci v enakem številu svoje delegate ločeno izmed sebe in sorazmerno s številom zavarovanih članov.

Skupno sorazmerno število delegatov, način njih volitve, čas njih delovanja, način, kraj in čas sklica glavne skupščine, konstituiranje, področje in ugotavljanje sklepčnosti določa statut osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

§ 100.

V področje glavne skupščine spada to-le: Glavna skupščina

- 1.) sprejema in izpreminja statut;
- 2.) določa višino podpor, ki se morajo dajati ob boleznih, in odloča o zvišbi (odnosno razširitvi) ali znižbi podpor kakor tudi o načinu njih kritja; zvišuje ali znižuje odstotek prispevkov za zavarovanje zoper bolezni;
- 3.) sklepa o zvišbi in uporabi prihrane zavarovanja zoper bolezni;
- 4.) sklepa o postavljanju bolnic in sanatorijev, uradnih lekarn kakor tudi o vseh zadevah, ki se tičejo skrbstva za zdravje zavarovanih članov, ako je za to treba večje glavnice; istotako o nakupu in prodaji nepremičnih imovin in prevzemu njih obveznosti, združenih z večjo obremenitvijo urada, katere znesek se določi s statutom.
- 5.) določa in izpreminja nevarnostne tabele za zavarovanje zoper nezdode;
- 6.) določa, kako se pobira in uporablja prihrana za zavarovanje zoper nezdode;
- 7.) voli člane ravnateljstva in nadzornega odbora osrednjega urada za zavarovanje delavcev kakor tudi prisednikov kasacijskega sodišča delavskega zavarovanja;
- 8.) določa letni proračun uprave;
- 9.) pregleduje letne zaključne račune zavarovanja zoper bolezni in nezdode; odloča o podelitvi, odnosno odklonitvi razrešnice (absolutorija);
- 10.) odloča v zadevah, ki spadajo po uredbi v njeno pristojnost, ali ki so ji dodeljene s statutom.

Sklepi pod 2.) veljajo samo, ako jih sprejmeta s tajnim glasovanjem dve tretjini prisotnih odposlancev na glavni skupščini, sklepi o predmetih pod 1., 2., 5. in 8. pa veljajo šele, ko jih odobri minister za socialno politiko. Ako pri prvem določanju bolezenskih podpor ni dvetretjinske večine, odredi višino teh podpor, dokler se ne določi po redni poti, minister za socialno politiko.

§ 101.

Statut določa število članov ravnateljstva, ki ne sme biti večje od 36, kakor tudi število njih namestnikov. Voli jih glavna skupščina tako, da so posamezne kategorije delodajalcev in nameščenecv v ravnateljstvu zastopane sorazmerno. Pri tem volijo delodajalci in zavarovani člani posebe izmed sebe in na paritetni podstavi, tako da so v ravnateljstvu delodajalci in zavarovani nameščenecv v enakem številu.

Ravnateljstvo voli po vrsti in izmenoma za dobo, določeno s statutom, izmed delodajalskih in nameščenecv članov ravnateljstva predsednika, ki obenem predseduje tudi glavni skupščini. Po istem načelu volijo delodajalski in nameščenecv člani ravnateljstva po enega podpredsednika.

Področje ravnateljstva se razteza na vse posle, ki niso z zakonom ali statutom pridržani glavni skupščini ali upravi (administraciji) osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Zdravniki okrožnih uradov in blagajn za zavarovanje delavcev prometnih podjetij volijo izmed sebe stalen zdravniški sosvet iz največ 18 članov, ki je posvetovalni organ ravnateljstva glede skrbstva za zdravje zavarovanih članov. Ta stalni zdravniški sosvet sme delegirati v ravnateljstvo osrednjega urada tri svoje člane, ki imajo glede skrbstva za zdravje zavarovanih članov posvetovalen glas.

Število članov ravnateljstva in stalnega zdravniškega sosveta, način njih volitve, dobo njih delovanja, način, kraj in čas za konstituiranje, sklicevanje in vršenje sej ravnateljstva in stalnega zdravniškega sosveta, njih področje in ugotavljanje sklepčnosti določa statut osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

§ 102.

Glavna skupščina, in sicer delodajalski in zavarovanski odposlanci ločeno, voli izmed sebe in po načelu paritete nadzorni odbor.

Število članov nadzornega odbora, način njih volitve, dobo njih delovanja, konstituiranje in njih področje določa statut.

§ 103.

Predsednik in en podpredsednik osrednjega urada kakor tudi najmanj ena tretjina članov ravnateljstva, stalnega zdravniškega sosveta in nadzornega odbora se morajo voliti izmed oseb, ki stanujejo v kraju, kjer je nastanjen osrednji urad za zavarovanje delavcev.

§ 104.

Za opravljanje uradnih poslov postavlja ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev plačane osebe.

Službeno razmerje teh nameščenecv določi ravnateljstvo s službenim in disciplinarnim pravilnikom, njih prejemke pa s pravilnikom o prejemkih.

Nameščenecv osrednjega urada za zavarovanje delavcev so javni uslužbenecv; njih službeni stališ in prejemki ne smejo biti neugodnejši od stališev in plač državnih uradnikov in uslužbenecv in zato se jim morajo vse pravice in ugodnosti kakor tudi vsi prejemki, vse doklade itd., ki jih uživajo državni nameščenecv, zajamčiti z dotičnimi zakoni in s pravilniki o njih plači in službi. Istotako se mora z zakonom zajamčiti nameščenecv-uradnikom osrednjega urada, da se jim, ako prestopijo v državno službo, vštejejo službena leta pri osrednjem uradu za leta državne službe.

Službeni in disciplinarni pravilnik kakor tudi pravilnik o prejemkih in pokojninah nameščenecv osrednjega urada za zavarovanje delavcev odobruje minister za socialno politiko.

§ 105.

Za odposlanca glavne skupščine, člana ravnateljstva in nadzornega odbora kakor tudi za nameščenca osrednjega urada se sme izvoliti samo državljani kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki je zmožen srbskohrvatskega ali slovenskega jezika. Izvoliti se ne sme oni, ki ni dovršil 18. leta, ki je pod skrbstvom ali v konkuru, ki je bil s sodno razsodbo obsojen zaradi hudodelstva ali pregreška, učinjenega iz koristoljublja, ali naposled oni, ki je bil obsojen na izgubo službe, odnosno političnih pravic, za dobo, določeno s sodno razsodbo.

Ako pride izvoljen član ravnateljstva ali nadzornega odbora ali nameščenec urada pod skrbstvo ali v konkuru ali se sodno kaznuje zaradi hudodelstva ali pregreška, učinjenega iz koristoljublja, ali se obsodi na izgubo službe, odnosno političnih pravic, ga ravnateljstvo urada razreši dolžnosti, odnosno odpusti iz službe brez vsake odškodnine.

Ako se zoper člana ravnateljstva ali nadzornega odbora ali nameščenca urada uvede kazenska preiskava zaradi hudodelstva ali pregreška, učinjenega iz koristoljublja, ga ravnateljstvo začasno odstavi (suspendira) do končane preiskave.

Zoper odločbo ravnateljstva o tej stvari je dopustna pritožba na ministra za socialno politiko, toda s tem se ne ustavi izvršitev odločbe.

§ 106.

Predsednika ravnateljstva in ravnatelja osrednjega urada potrjuje v službi minister za socialno politiko.

§ 107.

Služba članov glavne skupščine, predsednika in članov ravnateljstva in nadzornega odbora je častna in kot taka ni spojena s posebno nagrado; toda denarni izdatki, učinjeni v uradnem poslu, se povračajo na način in v obsegu, ki ju določa statut osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Razen tega se jim sme zaradi zamude časa dati posebna nagrada, ki jo na predlog ravnateljstva osrednjega urada za zavarovanje delavcev in v breme upravnih stroškov urada določa minister za socialno politiko.

§ 108.

O povračilu škode, ki sta jo povzročila z malomarnostjo ali zlorabo ravnateljstvo in nadzorni odbor osrednjega urada za zavarovanje delavcev, ali so jo povzročili nameščenci urada, veljajo izdani zakoniti predpisi in povračilo škode se mora izvršiti sodno.

§ 109.

Upravljanje (administracija) osrednjega urada za zavarovanje delavcev se vrši — kolikor ta uredba ne obseza o tem obveznih določil — po določilih statuta.

Statut mora obsežati v prvi vrsti določila:

1.) o sestavi glavne skupščine, ravnateljstva in njegovega predsedništva, nadzornega odbora kakor tudi stalnega zdravniškega sosveta; o volitvi samoupravnih organov s tajnim volilnim postopkom; o konstituiranju in področju samoupravnih organov; o načinu posvetovanja in sklepanja; o postopku pri upravljanju urada kakor tudi pri volitvi prisodnikov pri sodiščih delavskega zavarovanja, ki se morajo voliti s tajnim volilnim postopkom;

2.) glede zavarovanja zoper bolezni: o višini prispevkov; o višini podpor; o ustanavljanju lekarn in zdravstvenih naprav; o nameščanju (postavljanju) in službenem razmerju zdravnikov; o organizaciji in poslovanju okrožnih uradov za zavarovanje delavcev in blagajn za zavarovanje delavcev pri prometnih podjetjih kot krajevnih organov osrednjega urada; o področju in delovanju ekspozitur in organov krajevnega posredovanja zavarovanj, omenjenih v § 120. te uredbe, in o organizaciji ekspozitur; o postopku pri obračunavanju s krajevnimi organi; o zbiranju in uporabljanju prihran zavarovanja zoper bolezni; o načinu in postopku pri nalaganju imovine osrednjega urada in njegovih krajevnih organov; vobče o postopku pri zavarovanju zoper bolezni;

3.) pri zavarovanju zoper nezgode: o določanju nevarnostnih tabel; o postopku pri uvrščanju obratov v nevarnostne razrede in odstotke; o postopku pri ugotavljanju nezgod, pri določanju, priznavanju in dajanju podpor in rent; o delovanju in postopku krajevnih kot posredniških organov, njih kontroli in polaganju računov; o postopku pri zbiranju in uporabljanju zavarovalne rezerve; o načinu in postopku pri nalaganju imovine; in vobče o postopku pri zavarovanju zoper nezgode;

4.) o postopku osrednjega urada za zavarovanje delavcev glede izvajanja in kontrole zdravstvenih in tehničnih odredb za zaščito zdravja delavcev in za odvrčanje nezgod;

5.) o administraciji (upravljanju) osrednjega urada za zavarovanje delavcev in njegovih krajevnih organov; o postavljanju in premeščanju nameščenec; o ureditvi službenih in disciplinarnih razmerij kakor tudi pokojnin uradnikov in uslužbenec osrednjega urada in okrožnih uradov za zavarovanje delavcev;

6.) o računovodstvu zavarovanja zoper bolezni in nezgode; o postopku, kako se vodi evidence in zbirajo statistični podatki;

7.) o načinu, kako se sestavljajo, pregledujejo in odobrujejo letni zaključni računi;

8.) o postopku pri izpremembi statuta.

V pravilnik se ne smejo sprejeti določila, ki nasprotujejo uredbi in določilom, izdanim na podstavi uredbe, ali ki nimajo zveze z namenom in nalogo zavarovanja.

§ 110.

Za kritje upravnih stroškov osrednjega urada za zavarovanje delavcev, v katere spadajo tudi prispevki urada za pokojninski fond, stroški za glavne skupščine, seje ravnateljstva in nadzornega odbora, stroški za preiskavo nezgod in stroški za sodišča delavskega zavarovanja, o katerih govori XVI. poglavju te uredbe, kakor tudi za kritje iz-

datkov za amortizacijo ustanovnih stroškov daje država subvencijo v znesku najmanj 1.000.000 dinarjev na leto, ki obremenja proračun ministra za socialno politiko, v čigar letni proračun ga je vstaviti.

V ta namen se proračun, sprejet na glavni skupščini osrednjega urada, predlaga v odobritev ministru za socialno politiko.

§ 111.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev vodi ločene račune, evidence in statistike za zavarovanje zoper bolezni in za zavarovanje zoper nezgode.

Na podstavi sklepa glavne skupščine osrednjega urada se smejo v skupnem namenu obeh strok zavarovanja ustanoviti skupne naprave (zavodi), katerih izdatki in eventualni dohodki se dele na obe vrste zavarovanja sorazmerno z njiju udeleževanjem pri učinjenih izdatkih.

Upravni stroški, kolikor niso pokriti z državno subvencijo po § 110., kakor tudi manipulacijski stroški osrednjega urada za zavarovanje delavcev, nadalje vsi upravni in manipulacijski stroški okrožnih uradov za zavarovanje delavcev obremenjajo račune osrednjega urada za zavarovanje delavcev, navedene v prvem odstavku tega paragrafa, ter se dele na obe stroki zavarovanja sorazmerno z vsoto njiju letnih prispevkov in izdatkov za bolezenske podpore, odnosno odškodnine in dotacije ob nezgodah.

Izredni manipulacijski izdatki: stroški za zasliševanje prizadetih oseb, prič, veččakov in za strokovnjaške preglede itd. obremenjajo ono stroko zavarovanja, v katere interesu so učinjeni.

§ 112.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev sme kot pravna oseba prevzemati obveznosti ter pridobivati pravice. V področju, določenem z zakonom in statutom, zastopata urad pred oblastvi in tretjimi osebami kolektivno predsednik in ravnatelj, odnosno njiju namestnika. To pravno zastopanje se razteza tudi na one pravne posle, za katere je po drugih zakonih treba posebnega pooblastila.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev sme v vsakem času prevzeti zastopanje svojih krajevnih organov pred sodišči in oblastvi brez posebnega pooblastila.

XIV. poglavje.

Okrožni uradi za zavarovanje delavcev.

§ 113.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev je krajevni organ osrednjega urada za zavarovanje delavcev in njegov namen je, da na način, določen s to uredbo in statutom osrednjega urada za zavarovanje delavcev:

- 1.) izvršuje zavarovanje zoper bolezni in opravlja krajevnne posle tega zavarovanja. V ta namen:
 - a) kontrolira delodajalce ob izvrševanju prijavne dolžnosti;
 - b) vodi v evidenci zavarovane člane;
 - c) predpisuje in nabira prispevke ter skrbi, da se pobirajo;
 - č) daje podpore, nudi zdravljenje in oddaja pomožne priprave za zdravljenje ter odreja obolelim članom oskrbo v bolnicah;
 - d) vodi evidenco in statistiko o bolezenskih podporah;
 - e) zastopa osrednji urad za zavarovanje delavcev ter opravlja, ako je pooblaščen, v njegovem imenu posle pri sodiščih in drugih oblastvih;
- 2.) posreduje zavarovanje zoper nezgode. V ta namen:
 - a) kontrolira, ali izpolnjujejo delodajalci predpise o prijavljanju obratov, prijavljanju nezgod in dajanju podatkov glede zaslužka svojih nameščenec;
 - b) vodi v evidenci osebe in obrate, v njegovem okrožju zavarovane zoper nezgode, posreduje pri prijavah po točki a), predpisuje in pobira prispevke ter skrbi, da se plačujejo;
 - c) odreja preiskavo nezgod po svojih organih ali po drugih oblastvih; določa in izplačuječasne podpore inčasne rente;
 - č) vodi evidenco in statistiko nezgod;
- 3.) kot javna ustanova in organ osrednjega urada za zavarovanje delavcev:
 - a) kontrolira izvajanje odločb osrednjega urada za zavarovanje delavcev, obrtnih oblastev in obrtnih nadzornikov (inspektorjev rada), izvajanje zakonitih naredb o odredbah za zaščito življenja in zdravja nameščenec in preprečevanje nezgod;

b) izterjuje po lastnih organih svoje terjatve po tej uredbi;

c) rešuje sporna vprašanja, ki spadajo po tej uredbi v njegovo območje.

§ 114.

Vse dohodke zbira in izdatke izplačuje okrožni urad v imenu in na račun osrednjega urada za zavarovanje delavcev; potemtakem se morajo tudi vse denarne zaloge okrožnega urada, ki niso potrebne za kritje tekočih izdatkov, izročati osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev.

S sklepom glavne skupščine okrožnega urada za zavarovanje delavcev se smejo od čistega letnega prebitka pri poslovanju okrožnega urada uporabiti tri četrtine za ustanovitev zaklada za dajanje večjih podpor, določenih z uredbo (§ 43.), in za ustanavljanje in vzdrževanje zdravstvenih naprav, ki jih upravlja ta okrožni urad. Sklepi o tej uporabi veljajo šele, ko jih odobri ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Letni primanjkljaj v poslovanju okrožnega urada mora pokriti osrednji urad za zavarovanje delavcev; ako pa se pokaže med letom, da razpoložna imovina okrožnega urada ne zadošča za redno dajanje podpor, mora ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev ta okrožni urad predjemoma založiti s potrebnimi denarnimi sredstvi.

§ 115.

Število, območja in sedeže okrožnih uradov za zavarovanje delavcev določa z odobritvijo ministra za socialno politiko glavna skupščina osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

§ 116.

Zavarovani člani osrednjega urada za zavarovanje delavcev izvršujejo svoje pravice in dolžnosti po tej uredbi pri onem okrožnem uradu za zavarovanje delavcev, v čigar območju opravljajo posel, v katerem so zaposleni; delodajalci pa pri onem okrožnem uradu, ki je pristojen za njih nameščenec. Za posadko ladij je pristojen oni okrožni urad, v čigar območju je luka, kamor pripada ladja.

Izjema so:

1.) nameščenci onih prometnih podjetij, za katera je ustanovljena posebna blagajna po tej uredbi (XV. poglavje);

2.) nameščenci obratov, ki začasno opravljajo dela izvan območja okrožnega urada, kjer je sedež obrata. Taki nameščenci se smejo zavarovati pri okrožnem uradu, pristojnem po sedežu njih dela.

§ 117.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev je javna ustanova, osnovana na načelu samouprave. Njegovi samoupravni organi so: glavna skupščina, ravnateljstvo in nadzorni odbor.

Samoupravni ustroj in samoupravno delovanje okrožnega urada določa statut osrednjega urada za zavarovanje delavcev analogno določilom, ki veljajo za samoupravne organe osrednjega urada.

S tem statutom se zlasti določa tudi tajni volilni postopek pri volitvi odposlancev za glavno skupščino ob zaščiti manjšin. Glavna skupščina sestoji iz polovice izvoljenih odposlancev zavarovanih članov in polovice izvoljenih članov nezavarovanih delodajalcev.

§ 118.

Sklepi skupščine ali ravnateljstva okrožnega urada za zavarovanje delavcev o nakupu ali odsvojitvi nepremične imovine in o prevzemu obveznosti, spojenih z večjo obremenitvijo urada, katere znesek se ustanovi s statutom, veljajo šele, ko jih odobri ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

§ 119.

Ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev sme:

1.) razveljaviti vsak sklep ali vsako odločbo samoupravnih organov okrožnih uradov, ako nasprotuje zakonu ali veljavnim predpisom in naredbam, ter izdajati potrebne odločbe, da se zavaruje izvajanje zakonov, predpisov in naredb;

2.) izrekati denarne kazni do 600 dinarjev samoupravnim organom, odnosno odgovornim osebam, ki ne izvršujejo zakona ali predpisov, izdanih na podstavi zakona.

Kazen se izterja upravno kakor državni davek.

§ 120.

Mestna ali občinska poglavarstva so zavezana sodelovati pri krajevnem posredovanju zavarovanja zoper bolezen in nezgode. Postopek in modalitete tega posredovanja določi z naredbo minister za socialno politiko sporazumno z ministrom za notranje zadeve.

Koliko in ob kakšnih pogojih se sme krajevno posredovanje zavarovanja poveriti strokovnim društvom, ki so do sedaj izvrševala obvezno zavarovanje zoper bolezen, določi minister za socialno politiko z naredbo.

V krajih, kjer je več nego 500 oseb zvezanih zavarovanju, sme okrožni urad za zavarovanje delavcev z odobritvijo osrednjega urada ustanoviti svojo ekspozituro.

Predpise o ustroju, področju in poslovanju ekspozitur določi statut osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

§ 121.

Ravnateljstvo okrožnega urada za zavarovanje delavcev jemlje za opravljanje uradnih poslov plačane osebe, ki so s službenega stališča istotako nameščenci osrednjega urada za zavarovanje delavcev. Tudi zdravniki se smejo nastavljeni za uradnike.

Službeno razmerje teh nameščenec in njih prejemki so določeni v službenem in disciplinarnem pravilniku in v pravilniku o prejemkih nameščenec osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Sklepe ravnateljstva okrožnih uradov za zavarovanje delavcev o ustanavljanju (sistemiziranju) nameščenih mest in njih popolnjevanju odobruje ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

§ 122.

Določila §§ 105., 107. in 108. veljajo tudi za okrožne urade za zavarovanje delavcev.

Istotako veljajo določila § 108. glede odgovornosti za povračilo škode mestnih in občinskih nameščenec kakor tudi občin samih (§ 120.).

§ 123.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev sme v okviru, ki mu ga določata ta uredba in statut osrednjega urada za zavarovanje delavcev, prevzemati tudi obveznosti in pridobivati pravice. Pred oblastvi in tretjimi osebami zastopata urad kolektivno, v okviru, določenem z uredbo in statutom, predsednik ravnateljstva in ravnatelj, odnosno njiju namestnika. Ta pravica zastopanja se razteza tudi na take pravne posle, za katere je po drugih zakonih treba posebnega pooblastila.

§ 124.

Vprašanje, ali izvršuje okrožni urad za zavarovanje delavcev zdravljenje zavarovanih članov po nameščenih in določenih zdravnikih ali s prosto izbiro zdravnikov, rešuje glavna skupščina okrožnega urada z odobritvijo ravnateljstva osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Ako se ne more skleniti pogodba med okrožnim uradom in zdravniki za zdravljenje zavarovanih članov, so državni in samoupravni (občinski, mestni, okrožni itd.) zdravniki zavezani zdraviti člane proti plačilu po minimalnem cenovniku.

V spornih vprašanjih, ki nastajajo med uradom in zdravniki glede izvrševanja zdravniških poslov in glede pogojene plače, odloča ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev. Zoper odločbo osrednjega urada je dopustna pritožba v 8 dneh po vročitvi na ministra za socialno politiko.

§ 125.

Ako je treba pri večjem podjetju ali po njegovi zahtevi ustanoviti ekspozituro okrožnega urada za zavarovanje delavcev, in sicer v kraju, kjer drugače ni pogojev za ekspozituro, sme ravnateljstvo osrednjega urada zavezati podjetnika, da trpi del, največ do polovice, upravnih stroškov te ekspoziture. Ako se na sedežu obrata ne morejo najti primerni prostori za to ekspozituro, se sme podjetniku naložiti dolžnost, da dá okrožnemu uradu na razpolago potrebne prostore (za urad, ambulatorij, stanovanje za nameščenca in zdravnika).

Ako v kraju takega podjetja ali v njegovi bližini ni zdravnika, sme ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev zavezati podjetnika, da namesti zdravnika ter mu dá na razpolago potrebne prostore za stanovanje in ambulatorij. Več sosednjih podjetij se sme zavezati, da imajo skupnega zdravnika.

Za honoriranje enega ali več tako nameščenih zdravnikov morata prispevati podjetje in okrožni, odnosno osrednji urad za zavarovanje delavcev.

Višino prispevkov določa v spornih primerih minister za socialno politiko.

Ako podjetje ne namesti potrebnega zdravnika, poskrbi za zdravnika nameščencem tega podjetja osrednji urad za zavarovanje delavcev, in sicer na račun podjetja.

Zoper odločbe osrednjega urada po tem paragrafu je dopustna pritožba v 8 dneh po vročitvi na ministra za socialno politiko.

§ 126.

Glavna skupščina osrednjega urada za zavarovanje delavcev sme vsak okrožni urad za zavarovanje delavcev po potrebi razpustiti ter njegovo področje v celoti ali deloma priklopiti področju drugega okrožnega urada.

Čista imovina razpuščenega okrožnega urada pripade onim okrožnim uradom za zavarovanje delavcev, ki prevzamejo posle razpuščenega urada.

XV. poglavje.

Blagajne za zavarovanje delavcev prometnih podjetij.

§ 127.

Prometna podjetja, katerih posel se razteza na področje več okrožnih uradov za zavarovanje delavcev in ki imajo preko 1000 nameščenec, zvezanih zavarovanju, morajo ustanoviti blagajno za zavarovanje svojih delavcev.

Ako prometno podjetje ne izpolni te dolžnosti, sme ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev odrediti s svojim sklepom, da se osnuj potrebna blagajna. Zoper ta sklep je dopustna pritožba v 15 dneh po vročitvi na ministrstvo za socialno politiko.

Več prometnih podjetij sme ustanoviti skupno blagajno za zavarovanje svojih delavcev.

Določila te uredbe, ki se tičejo samoupravnega ustroja, delovanja, poslovanja in razpustitve okrožnih uradov za zavarovanje delavcev, veljajo analogno tudi za blagajne za zavarovanje delavcev prometnih podjetij.

§ 128.

Blagajne za zavarovanje delavcev prometnih podjetij so krajevni organi osrednjega urada za zavarovanje delavcev, zasnovani na načelu samouprave. Te blagajne niso javne ustanove. Zato opravlja področje, označeno v § 113., točki 3. a) do c), te uredbe, osrednji urad za zavarovanje delavcev.

§ 129.

Prometno podjetje je s svojim imetkom odgovorno za zakonito upravljanje in poslovanje blagajne za zavarovanje svojih delavcev.

Kolikor ne bi bila denarna zaloga blagajne zadostna za kritje tekočih izdatkov, mora podjetje primanjkljaj pokriti z brezobrestnim posojilom, a osrednji urad za zavarovanje delavcev mora to posojilo vrniti po sporazumu, ki ga sklone z delodajalcem. Če nastane spor, odloči minister za socialno politiko.

§ 130.

Dohodki blagajne za zavarovanje delavcev prometnih podjetij se smejo uporabljati samo za podporo članom po določenih te uredbe. Vse stroške, združene z vodstvom blagajne, trpi podjetje. V primeru tretjega odstavka § 127. je te stroške sorazmerno porazdeliti med dotična podjetja.

§ 131.

Vse terjatve, ki jih ima osrednji urad za zavarovanje delavcev proti podjetju in ki se tičejo upravljanja blagajne za zavarovanje delavcev, obračunov ali zlorab, se morajo, ako nastane konkurz, uvrstiti v isti razred z državnimi davki.

III. del.

Reševanje spornih vprašanj.

XVI. poglavje.

Postopek pri reševanju spornih vprašanj; sodišča delavskega zavarovanja.

§ 132.

Ona sporna vprašanja, ki nastajajo na podstavi te uredbe vohče med nameščenci in delodajalci glede prispevkov za zavarovanje, kakor tudi sporna vprašanja glede zahtev delodajalcev za odškodnino na podstavi § 58. rešuje okrožni, odnosno osrednji urad za zavarovanje delavcev.

Zoper odločbo okrožnega urada za zavarovanje delavcev je dopustna pritožba v 8 dneh po vročitvi na osrednji urad za zavarovanje delavcev. Zoper odločbo osrednjega urada za zavarovanje delavcev je dopustna pritožba v istem roku na ministra za socialno politiko.

§ 133.

Na sedežu vsakega okrožnega urada za zavarovanje delavcev se ustanavlja sodišče delavskega zavarovanja, ki je pristojno za to okrožje.

Ta sodišča so pristojna za vse spore, ki nastajajo med zavarovancem ali njegovimi zakonito upravičenimi sorodniki na eni strani in osrednjim uradom, odnosno okrožnim uradom za zavarovanje delavcev ali blagajno za zavarovanje delavcev prometnih podjetij, ki ima svoj sedež v sodnem okrožju, na drugi strani glede onih podpor ali odškodnin ob boleznih in nezgodah, ki jih morajo poslednji dajati v svojem področju po tej uredbi.

Iz pristojnosti teh sodišč so izločeni spori o rodinskih razmerah med zavarovancem, umrlim vsled nezgode, in onimi, ki zahtevajo odškodnino. Preden odloči sodišče delavskega zavarovanja o teh sporih glede odškodnine, napoti sodišče delavskega zavarovanja interese na redno civilno sodišče, da dokažejo svoje pravice.

§ 134.

Vsako sodišče delavskega zavarovanja sestoji iz predsednika, odnosno njegovega namestnika, in najmanj 20 prisednikov (voljenih sodnikov) in enakega števila namestnikov.

Predsednika kakor tudi po potrebi enega ali več njegovih namestnikov imenuje minister za pravosodje izmed sodnikov prvostopnih ali višjih sodišč, ki poslujejo na sedežu sodišča delavskega zavarovanja. Njih honorar določa z naredbo minister za pravosodje sporazumno z ministrom za socialno politiko. Njih mandat traja tri leta, prestane pa, če se tak sodnik prestavi na drugo sodniško mesto ali če prestane kot sodnik delovati na sedežu delavskega zavarovanja. Predsedniško mesto se sme po potrebi ustanoviti tudi kot posebno sodniško mesto, ki je v staležu (statutu) kraljevskega sodišča, katero je na sedežu sodišča delavskega zavarovanja.

Prisednike in njih namestnike volita za tri leta izmed sebe glavna skupščina okrožnega urada za zavarovanje delavcev in glavna skupščina blagajne za zavarovanje delavcev prometnih podjetij po številu svojih članov, in sicer posebe delodajalci in posebe zavarovani člani v enakem številu, tako da so posamezne kategorije sorazmerno zastopane.

Člani ravnateljstva in nadzornega odbora ne smejo biti izvoljeni za člane sodišča delavskega zavarovanja.

Administrativne posle sodišča opravlja oni uradnik urada, ki ga odpošilja urad za zavarovanje delavcev, in sicer ob stroških urada.

Prisedniki sodišča delavskega zavarovanja se smatrajo, dokler izvršujejo ta svoj posel, za javne uslužbence.

Poslovanje teh sodišč delavskega zavarovanja nadzira minister za pravosodje.

§ 135.

Postopek pri volitvi prisednikov sodišča delavskega zavarovanja predpisuje statut osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Služba prisednikov je častna. Prisedniki dobivajo kot nagrado za zamude časa povprečnino, ki se ne sme odkloniti. Izvoljenim prisednikom, ki ne stanujejo v kraju sodišča, se razen tega povračajo njih potni stroški.

Vsoto povprečnine in predpise za izračunavanje potnih stroškov določi minister za socialno politiko z naredbo, ko prej zasliši osrednji urad za zavarovanje delavcev.

§ 136.

Za prisednika sodišča delavskega zavarovanja sme biti izvoljen samo državljan kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki ima pogoje, določene v § 105.

Če bi se naknadno pokazale ali bi nastale take okoliščine, ki izključujejo izvolitev že izvoljenega prisednika v zmislu te uredbe, razreši predsednik sodišča delavskega zavarovanja tega člana njegove službe. Razrešenec se sme zoper to odločbo pritožiti na ministra za pravosodje, toda s pritožbo se ne zadrži izvršitev razrešitve.

V tem primeru kakor tudi, če prisednik sodišča delavskega zavarovanja iz drugih razlogov odloži, odnosno izgubi svoje mesto pred potekom volilne periode, pozove predsednik sodišča namesto njega onega namestnika, ki je na vrsti.

Onega, ki ne opravi svoj dolžnosti po izvršeni volitvi brez utemeljenega razloga, ki neopravičeno in ponovno izostaja od razprav sodišča, sme predsednik sodišča kaznovati v denarju do 100 dinarjev.

Ako odide prisednik brez utemeljenega razloga iz se sestavljenega senata ter s tem onemogoči začetek razprave ali razsodbo, ga obsodi predsednik sodišča delavskega zavarovanja na povračilo stroškov preprečenega postopka.

Zoper te odločbe predsednika sodišča pritožba ni dopustna, denarna kazen in prisojeni stroški pa se pobere administrativno kakor državni davek.

Ako se prisednik ponovno obsodi na denarno kazen ali na povračilo stroškov postopka, se zoper njega uporablja določila drugega in tretjega odstavka tega paragrafa, v poslednjem primeru pa tudi, če je to njegov prvi pregrešek.

§ 137.

Prisedniki sodišča delavskega zavarovanja, ki jih izvolijo zavarovanci, morajo svojemu delodajalcu vselej prijaviti poziv na sodno razpravo.

Delodajalec mora takemu nameščencu dati možnost, da opravi svojo dolžnost. Prejemki, ki jih nameščenec eventualno izgubi, ker opravi posle pri sodišču delavskega zavarovanja, se povračajo iz sredstev osrednjega urada za zavarovanje delavcev (§ 110.).

§ 138.

Poziv na razpravo pri sodišču delavskega zavarovanja se mora vročiti prizadetim strankam, odnosno pričam, vsaj 8 dni prej.

Sodišče delavskega zavarovanja sodi v senatu petih članov; senat sestoji iz predsednika ali njegovega namestnika, dveh prisednikov delodajalčevih in dveh prisednikov zavarovančevih. Prisednike pozivlje predsednik v prvi vrsti po oni stroki, ki ji pripada oboleti ali po nezgodi poškodovani zavarovane, ali po sorodni stroki, ako pa to ni mogoče, po vrstnem redu, določenem vsako leto v naprej. Ako odstopi od tega vrstnega reda, mora predsednik to obrazložiti v zapisniku razprave.

§ 139.

Predsednik sodišča delavskega zavarovanja zaobljublja prisednike, odnosno njih namestnike, da bodo nepristransko vršili svoje dolžnosti.

Za odklonitev članov sodišča delavskega zavarovanja veljajo predpisi civilnosodnega postopka. O odklonitvi prisednikov odloča predsednik.

§ 140.

Na razpravo pri sodišču delavskega zavarovanja se morajo pozvati tudi zdravniki vselej, kadar je vsled bolezni nastopila pridobitna nesposobnost zavarovančeva ali kadar je vsled nezgode nastopila smrt, popolna ali delna nesposobnost za delo.

Zdravnike, ki jih je treba uporabiti, in vrstni red, po katerem je treba označene zdravnike pozivati na razpravo, določi začetkom vsakega leta za leto dni predsednik sodišča delavskega zavarovanja, in sicer na podstavi popisa, katerega dobi od mestnega ali okrajnega fizika, ki je na sedežu sodišča delavskega zavarovanja.

Določanje teh zdravnikov je treba po možnosti izvrševati tako, da se daje sodišču na razpolago več zdravnikov iz posamezne stroke.

Od določenega vrstnega reda se sme odstopiti samo izjemoma in to mora predsednik obrazložiti v zapisniku razprave.

Zdravnik, ki je dal poškodovancu prvo pomoč ali je zdravil poškodovanca, ali ki je že pri kakšnem uradu za zavarovanje delavcev oddal strokovno mnenje o dotičnem predmetu ali je v pogodbenem razmerju z uradom ali z delodajalcem poškodovančevim, se ne sme pozivati na razpravo za veččaka.

Zdravniku, ki je pozvan za veččaka, je dovoljen vpogled v vse razpravne spise.

§ 141.

Stroške za sodni postopek sodišča delavskega zavarovanja trpi osrednji urad za zavarovanje delavcev, razen če spozna sodišče, da so nastali stroški z objestnim (zlobnim) postopkom onega, ki zahteva odškodnino.

Stroške, ki nastanejo s sodelovanjem veččakov, pozvanih na posebne zahteve onih, ki zahtevajo podporo, odnosno odškodnino, potem stroške za pravnega zastopnika plača vselej stranka, ki izgubi.

Stroške, ki nastanejo s sodelovanjem veččakov, pozvanih na posebno zahtevo osrednjega urada za zavarovanje delavcev, istotako tudi stroške, ki nastanejo iz zastopanja urada, trpi urad sam.

Stroške za zastopanje strank po pravem zastopniku določa sodišče delavskega zavarovanja; za drugačno zastopanje se ne smejo računati nobeni stroški. Ti stroški se smejo izterjevati edino sodno.

Če je treba, sme sodišče delavskega zavarovanja odrediti ogled na licu mesta, in sicer samo za oni del obrata, kjer se je pripetila nezgoda.

§ 142.

Sodišče delavskega zavarovanja razsoja v tajni seji s prosto večino glasov. Razsodba se objavi takoj; najkasneje v 15 dneh od dne razsodbe pa mora sodišče vročiti strankam z razlogi utemeljeno razsodbo v prepisu.

Ako prisodi sodišče delavskega zavarovanja komu pravico do podpore ali odškodnine, mora določiti vsoto podpore in rente, pa tudi čas, od katerega teče.

Za izvrševanje razsodb sodišča delavskega zavarovanja je pristojno sodno izvrševalno oblastvo.

§ 143.

Razsodbo sodišča delavskega zavarovanja se sme po pritožbi interesentovi razveljaviti samo iz tehle razlogov:

- 1.) ako je sodilo nepristojno sodišče;
- 2.) ako ni bilo sodišče sestavljeno po predpisih ali ni bilo polnoštevilno;
- 3.) ako predsednik sodišča ali kdo izmed članov, ki so glasovali pri razsojanju, ni prisostvoval vsej razpravi;
- 4.) ako se je udeležil razsojanja predsednik ali kdo izmed članov, ki po predpisih o odklonitvi sodnikov ne bi bil smel soditi v tem primeru;
- 5.) ako je bila neopravičeno izključena javnost;
- 6.) ako se je pravdal kdo, ki ni bil po zakonu za to sposoben ali ni bil upravičen;
- 7.) ako je bila stranki z nezakonitim činom od vzeta možnost pravde pred sodiščem;
- 8.) ako je razsodba nepopolna ali neumevna ali se opira na krivo tolmačenje zakonov.

§ 144.

Pritožba se mora vložiti pismeno pri sodišču delavskega zavarovanja najkasneje v 15 dneh od dne, ko se je vročila razsodba.

§ 145.

Za rešitev pravočasno vložene pritožbe je pristojno kasacijsko sodišče delavskega zavarovanja, ki se s to uredbo ustanavlja na sedežu osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Sodišče delavskega zavarovanja pošlje višjemu sodišču pravočasno pritožbo z akti o sporu vred.

Prepozno vloženo pritožbo zavrne sodišče delavskega zavarovanja uradoma.

§ 146.

Kasacijsko sodišče delavskega zavarovanja sestoji iz predsednika in najmanj štirih stalnih članov, ki so državni sodniki, in 40 prisednikov in 20 njih namestnikov, ki jih izvoli glavna skupščina osrednjega urada za zavarovanje delavcev za tri leta izmed sebe, in sicer posebe delodajalci in posebe zavarovani člani v enakem številu, tako da so posamezne kategorije sorazmerno zastopane.

Za predsednika kasacijskega sodišča delavskega zavarovanja sme biti imenovan oni državni sodnik, ki izpolnjuje pogoje za sodnika kasacijskega sodišča, kateri se zahtevajo v zakonu o sodnikih.

Čin in plača predsednika kasacijskega sodišča delavskega zavarovanja sta enaka činu in plači sodnika (člana) kasacijskega sodišča.

Za stalne sodnike kasacijskega sodišča delavskega zavarovanja smejo biti imenovani sodniki, ki izpolnjujejo pogoje, kateri se zahtevajo po zakonu o sodnikih za sodnike apelacijskega sodišča, odnosno za predsednika prvostopnih sodišč, in imajo potemtakem čin in plačo apelacijskih sodnikov.

Od ostalega pomožnega osebja ima sodišče dva tajnika, arhivarja, potrebno število pisarjev in praktikantov.

Tajniki morajo biti diplomirani pravniki s sodniškim izpitom ter imajo čin tajnika apelacijskega sodišča.

Sodniki in predsednik se volijo na način, določen z zakonom o sodnikih za volitev sodnikov kasacijskega in apelacijskega sodišča, ostalo osebje pa imenuje minister za pravosodje.

§ 147.

Kasacijsko sodišče delavskega zavarovanja je pristojno reševati pritožbe zoper razsodbe sodišča delavskega zavarovanja.

Kasacijsko sodišče delavskega zavarovanja sodi v senatu, ki mora biti sestavljen iz predsednika in dveh članov, katera sta državna sodnika, in štirih prisednikov, od katerih morata biti dva izmed delodajalcev in dva izmed zavarovanih članov.

Ako je predsednik sodišča zadržan predsedovati pri razpravi, ga nadomešča po činu najstarejši član sodišča — državni sodnik.

Člane-prisednike določa predsednik tako, kakor je navedeno v § 138. te uredbe za člane sodišča delavskega zavarovanja.

Predsednik kasacijskega sodišča delavskega zavarovanja ima napram prisednikom iste pravice, ki so s to naredbo določene za predsednika sodišča delavskega zavarovanja.

Predsednik kasacijskega sodišča delavskega zavarovanja predpiše pravilnik za notranje poslovanje sodišča.

§ 148.

Ako spozna kasacijsko sodišče delavskega zavarovanja pritožbo za osnovano, razveljavi razsodbo in odredi novo razpravo pred sodiščem delavskega zavarovanja ter izda potrebna navodila.

Toda kasacijsko sodišče delavskega zavarovanja sme, preden izda svojo odločbo, odrediti izpopolnitev postopanja pri sodišču delavskega zavarovanja ter zahtevati potrebna pojasnila.

Navodila kasacijskega sodišča delavskega zavarovanja so za nižje sodišče obvezna.

Zoper odločbo tega sodišča pritožba ni dopustna.

§ 149.

Vročitev pritožbe ustavlja izvršitev razsodbe. Ako pa bi mogla stranko vsled neizvršitve zadeti teška in nenadomestna škoda, sme sodišče delavskega zavarovanja na zahtevo te stranke odrediti celotno ali delno izvršitev razsodbe.

§ 150.

Ureditev sodišč delavskega zavarovanja in postopek pred njimi, kolikor to ni določeno s to uredbo, predpiše minister za pravosodje sporazumno z ministrom za socialno politiko.

IV. del.

Nadzorstvo.

XVII. poglavje.

Državno nadzorstvo nad izvajanjem zavarovanja.

§ 151.

Minister za socialno politiko izvršuje državno nadzorstvo nad osrednjim uradom za zavarovanje delavcev in nad krajevnimi organi tega urada ter odloča o onih spornih zadevah, ki se pojavljajo glede zavarovanja med osrednjim uradom za zavarovanje delavcev na eni strani in njegovimi krajevnimi organi na drugi strani.

§ 152.

Minister za socialno politiko sme vselej s pomočjo svojih organov na licu mesta pregledati poslovno in imovinsko upravo, knjige, evidence, dopisovanje in spise osrednjega urada kakor tudi okrožnih uradov za zavarovanje delavcev in blagajn za zavarovanje delavcev prometnih podjetij.

Razen tega sme pri uradih izvršiti nenaden pregled računov (skontiranje) ter sme zahtevati zaključke in poročila o prometu obratov, članov ob bolezni kakor tudi o imovinskem stanju osrednjega urada za zavarovanje delavcev in njegovih krajevnih organov. Na ta način minister vobče kontrolira, ali izvršujejo ti uradi določila zakonov, statutov in drugih predpisov; ali zadoščajo svojim zakonitim obveznostim; ali uporabljajo svoje dohodke za namene, določene z zakonom, in ali so dovolj varčni pri določanju upravnih stroškov. Nadalje sme odrediti, kadar hoče, da se skličejo njih samoupravni organi, odnosno jih sme sklicati tudi sam, sej pa se sme udeleževati po svojem odposlaneu.

Minister za socialno politiko sme razpustiti samoupravne organe ter odrediti novo volitev:

- 1.) ako so samoupravni organi sestavljeni zoper predpise, odnosno zakonita določila;
- 2.) ako postopajo samoupravni organi nezakonito ali na način, škodljiv izvrševanju zavarovanja.

Minister za socialno politiko sme v teh primerih odrediti, da vodijo posle urada do nove volitve njegovih organov, in sicer ob stroških onih organov urada, ki niso izpolnjevali svoje dolžnosti, ali ob stroških urada.

§ 153.

Če zavarovani člani in delodajalci ne izvolijo odposlancev za glavno skupščino okrožnega urada ali če odposlanci za glavno skupščino okrožnega urada ne izvolijo odposlancev za glavno skupščino osrednjega urada za zavarovanje delavcev ali če ne izvolijo članov ravnateljstva, nadzornega odbora ali prisednikov sodišča delavskega zavarovanja ali če se ta volitev ne more izvršiti iz drugih razlogov, sme minister za socialno politiko začasno imenovati člane samoupravnih organov, katerih volitev se je opustila, dokler se ne izvrši volitev po uredbi ali statutu.

§ 154.

Zapisnik o vsaki seji glavne skupščine, ravnateljstva, nadzornega odbora in predsedništva osrednjega urada za zavarovanje delavcev kakor tudi njegovih krajevnih organov se mora v overovljenem prepisu predložiti ministru za socialno politiko najkasneje v 14 dneh po seji.

Vsi sklepi glavne skupščine, ravnateljstva ali predsedništva osrednjega urada za zavarovanje delavcev se smejo, ako niso takoj izvršeni, izvršiti, če ne dospe v 14 dneh potem, ko so se sklepi vročili ministru, odobritev, odnosno ustavitev izvršitve.

§ 155.

Minister za socialno politiko sme:

1.) razveljaviti vsak sklep ali vsako odločbo samoupravnih organov osrednjega urada za zavarovanje delavcev in njegovih krajevnih organov, ki bi nasprotovala uredbi ali veljavnim predpisom in naredbam; v tem primeru sme, da se zavaruje izvajanje uredbe in veljavnih predpisov, izdati potrebne naredbe, ki veljajo, dokler ne sklenejo pristojni samoupravni organi primernih odredb;

2.) izrekat denarne kazni do 600 dinarjev zoper samoupravne organe, odnosno odgovorne osebe, ki ne izvršujejo uredbe ali predpisov, izdanih na podstavi te uredbe.

Kazen se pobira upravno kakor državni davek.

§ 156.

Ako se v poslovanju osrednjega urada za zavarovanje delavcev ali njegovih krajevnih organov pokaže sum pregreška ali hudo delstva, mora minister za socialno politiko takoj učiniti prijavo pristojnemu sodišču ali oblastvu.

§ 157.

Minister za socialno politiko predpiše po zaslišanju osrednjega urada za zavarovanje delavcev obliko kakor tudi podrobnejše predpise, ki se tičejo prijav, odjav in plačilnih nalogov, določenih s to uredbo.

Istotako predpiše minister za socialno politiko račune, evidence, statistiko in vse ostalo, kar morajo za zavarovanje zoper bolezen in nezgode izvrševati osrednji urad za zavarovanje delavcev in njegovi krajevni organi.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev mora letne zaključne račune in statistične podatke o zavarovanju predložiti ministru za socialno politiko najkasneje do konca meseca junija vsakega leta.

§ 158.

Zoper odredbe, sklepe, odločbe in razzodbe ministra za socialno politiko, učinjene, odnosno izrečene v področju, ki mu je določeno s to uredbo, se ni mogoče pritoževati nadalje.

Toda oni, ki je prizadet, sme civilnopravno uveljavljati svoje pravice, ako se sklepi, odločbe ali razzodbe ne tičejo pravic in obveznosti osrednjega urada za zavarovanje delavcev, njegovih krajevnih organov, njih članov kakor tudi ne pravic in obveznosti zavarovancev in delodajalcev po tej uredbi, ampak se tičejo pravic in obveznosti tretjih oseb, ki so v pogodbenem razmerju z osrednjim uradom za zavarovanje delavcev in njegovimi krajevnimi organi ali so upravičene kaj zahtevati na civilnopravni podstavi.

V. del.

Razna, kazenska, prehodna in zaključna določila.

XVIII. poglavje.

Razna določila.

§ 159.

Člani samoupravnih organov in nameščenci osrednjega urada za zavarovanje delavcev in okrožnih uradov za zavarovanje delavcev kakor tudi blagajn

za zavarovanje delavcev prometnih podjetij, člani in nameščenci sodišč delavskega zavarovanja, uradniki ministrstva za socialno politiko kakor tudi strokovnjaki, pozvani na razprave, odredjene na podstavi te uredbe, so zavezani kar najstrože čuvati prometne in poslovne tajnosti, za katere zvedo med razpravo ali pri ogledu na licu mesta.

Ako se pregreši zoper dolžnost, čuvati tajnost, uradnik ali uslužbenec osrednjega urada in njegovih krajevnih organov ali sodišča delavskega zavarovanja ali uradnik ministrstva za socialno politiko, se mora poleg kazni, določene v § 171. te uredbe, ob izgubi vseh pridobljenih pravic takoj odpustiti iz službe. Ako to stori izvoljena oseba, izgubi svoj mandat ter se ne sme več voliti; ako je zdravnik ali strokovnjak, se ne sme v tej lastnosti več uporabljati ne pri osrednjem uradu za zavarovanje delavcev ali pri kateremkoli krajevnem organu tega urada ne pri sodišču delavskega zavarovanja ne pri ministrstvu za socialno politiko.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev, okrožni uradi in blagajne za zavarovanje delavcev prometnih podjetij, njih organi in poslovne knjige in spisi se ne smejo pri državni finančni upravi uporabljati v nikakršni smeri.

§ 160.

Vsi sklepi samoupravnih organov osrednjega urada za zavarovanje delavcev, ustanovljenega na podstavi te uredbe, kakor tudi njegovih krajevnih organov, zoper katere je v zmislu te uredbe dopustna pritožba, istotako odločbe in sklepi, ki jih izreka minister za socialno politiko v področju zavarovanja, se morajo prizadetim uradom in strankam vročati pismeno v 30 dneh.

Rok za pritožbe je, ako ni z zakonom predpisano drugače, 15 dni od dne, ko se vroči odločba ali razzodba. Pritožba se izroči onemu uradu ali sodišču, zoper čigar odločbo se vlaga pritožba. Vendar pa se smejo pritožbe zoper sklepe osrednjega urada za zavarovanje delavcev izročiti pristojnemu okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev ali blagajni za zavarovanje delavcev prometnih podjetij. Pritožbe se vlagajo pismeno, smejo se pa tudi protokolarno prijavljati pri onem uradu, ki je vročil sklep, odločbo ali razzodbo, zoper katero gre pritožba.

Ako se izroči pritožba pošti priporočeno, se smatra, da je tega dne vročena v uradu, ki mu je namenjena. Ako se izroči pošti brez recepta, velja za dan izročitve oni dan, ko jo dejansko prejme urad, ki mu je namenjena.

Pritoževati se smejo samo interesi. Pravočasna pritožba odlaga izvršitev izpodbijane odločbe, razen v primerih, za katere je s to odredbo določeno drugače.

§ 161.

Vsa javna (državna, sodna, mestna, občinska) oblastva, vsi javni uradi in zavodi itd. morajo ustrezati zahtevam osrednjega urada za zavarovanje delavcev in njegovih krajevnih organov in predsednikov sodišč delavskega zavarovanja ter jih podpirati v njih delovanju.

§ 162.

Oproščene so vseh vrst taks (kolkovine in pristojbin) vse razprave in listine, ki se tičejo določanja in reševanja pravnih razmerij po tej uredbi med osrednjim uradom za zavarovanje delavcev in njegovimi krajevnimi organi na eni strani in zavarovani člani ali delodajalci na drugi strani, nadalje med delodajalci in nameščenci, istotako vse poslovne knjige urada, vse listine, vsi izkazi, vse prijave, vloge in opozoritve, ki se izdajajo ali vlagajo po določenih te uredbe.

Osrednji urad kakor tudi okrožni uradi za zavarovanje delavcev in blagajne za zavarovanje delavcev prometnih podjetij so za svoje zgradbe, zavode in svoja zemljišča, kolikor služijo svrham delavskega zavarovanja, oproščeni vseh vrst državnih in samoupravnih (mestnih, občinskih itd.) naklad, davkov, pribitkov in pristojbin. Istotako so proste davkov in pribitkov tudi vse bolezenske podpore in rente iz zavarovanja po tej uredbi.

§ 163.

Vsi redni prispevki in stroški, ki jih morajo plačevati delodajalci po tej uredbi, se smatrajo za take poslovne izdatke, ki se morajo odtežati ob določanju čistega dobička.

§ 164.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev in okrožni uradi za zavarovanje delavcev so oproščeni vsake poštne za navadna pisma in dopisnice v medsebojnem občevarju in v občevarju z oblastvi in sodišči in s svojimi organi in delodajalci. Isto

oprostilo od poštne uživajo tudi delodajalci v občevarju z osrednjim uradom za zavarovanje delavcev in njegovimi krajevnimi organi, razen z blagajnami za zavarovanje delavcev prometnih podjetij in s sodišči delavskega zavarovanja.

§ 165.

Razen področja, določenega s to uredbo, se smejo osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev na podstavi posebnih zakonov odrediti tudi razni drugi posli, kolikor se tičejo ti posli zaščite delavcev in njih interesov. Stroški tako odrejenega novega področja urada ne smejo zadevati zavarovanja zoper bolezen in nezgode.

XIX. poglavje.

Kazenska določila.

§ 166.

Kolikor ni po zakonu določena višja kazen, se kaznuje v denarju od 5 do 20 dinarjev:

1.) zavarovani član, ki ne uporablja zaščitnih priprav, katere so mu na razpolago, ali ki se ne drži varnostnih odredb, predpisanih po oblastvu ali z delovnim redom;

2.) oni, ki odstrani predpise o zaščitnih odredbah, prepovedi ali svarila, izvešena na podstavi § 93., jih poškoduje ali naredi nečitljive.

Takšno denarno kazen mora delodajalec odtegniti od zaslužka zavarovanega nameščenca, toda odtegljaj sme znašati največ četrtino enega izplačila.

§ 167.

Kolikor ni po zakonu določena višja kazen, se kaznuje v denarju od 20 do 100 dinarjev:

1.) delodajalec, ki vobče ne prijavi vstopa v obrat ali izstopa iz obrata svojega nameščenca, zavezanega zavarovanju, in izpremembe, ki nastane v delovnem razmerju, ali ju ne prijavi v zakonitem roku in v zmislu zakonitih predpisov;

2.) delodajalec, ki vobče ne prijavi ali ne prijavi v zakonitem roku in po zakonitih predpisih obrata in izprememb v osebi lastnika obrata, ki je zavezan prijavi za zavarovanje zoper nezgode.

§ 168.

Kolikor ni po zakonu določena višja kazen, se kaznuje v denarju od 20 do 200 dinarjev:

1.) delodajalec, ki prijavi v večjem ali manjšem znesku zaslužek nameščenca, zavezanega zavarovanju;

2.) zavarovani član, ki s tem, da se dela bolnega, ali na drug protizakonit način zlorablja podporo osrednjega urada za zavarovanje delavcev in njegovih krajevnih organov.

§ 169.

Kolikor ni po zakonu določena višja kazen, se kaznuje v denarju od 50 do 300 dinarjev, v ponovnem primeru pa do 600 dinarjev:

1.) delodajalec, kateri pomaga oškodovati urad nameščencu, ki se dela bolnega ali ki na drug protizakonit način oškoduje urad;

2.) delodajalec, ki zadržuje svoje nameščence od izpolnjevanja njih prisedniške dolžnosti pri sodišču delavskega zavarovanja ali od članske dolžnosti pri osrednjem uradu za zavarovanje delavcev;

3.) delodajalec, ki ne izpolnjuje določil § 93. te uredbe o izvešitvi (nabitku) predpisov glede varnostnih odredb in prepovedi;

4.) delodajalec, ki zavarovanemu članu ne izda potrdila v zmislu § 14.

§ 170.

Kolikor ni po zakonu določena višja kazen, se kaznuje v denarju od 50 do 400 dinarjev, v ponovnem primeru pa do 800 dinarjev:

1.) delodajalec, ki sklne s svojim nameščencem protizakonito pogodbo, izvršuje protizakonite odtegljaje od zaslužka nameščenca, odteza več ali pozneje, nego je upravičen;

2.) delodajalec, ki vobče ne prijavi nastalih izprememb obrata ali ne v zakonitem roku in po zakonitih predpisih;

3.) delodajalec, ki ne vodi rednih mezdnih zapisnikov ali jih ne hrani do predpisanega časa, kakor tudi oni, ki ne dá organom, odposlanim po ministru za socialno politiko, po obrtnem nadzorniku (inspektorju rada) ali po osrednjem uradu za zavarovanje delavcev in njegovih krajevnih organih in po sodiščih delavskega zavarovanja, potrebnih pojasnil, prepreči ogled na licu mesta ali zabrani vpogled v svoje knjige in evidence;

4.) delodajalec, ki ne izpolni določil te uredbe o prijavljanju nezgod ali ne pozove zdravnika k onemu, ki ga je zadela nezgoda;

5.) delodajalec, ki protizakonito po dospelosti ne plača prispevkov za zavarovanje zoper bolezni in za zavarovanje zoper nezgode ali predpisanih predjemov.

§ 171.

Kolikor ni po zakonu določena višja kazen, se kaznuje v denarju od 100 do 1000 dinarjev oni, ki prekrši obveznost, čuvati poslovno tajnost, predpisano v prvem odstavku § 159., ali oni, ki to, kar je zvedel, neupravičeno izkoristi.

V teh primerih se sme uvesti postopek samo na zahtevo oškodovane stranke. Postopek, uveden v zmislu tega paragrafa, ne vpliva na pravico oškodovančeve, da zahteva odškodnino od onega, ki je prekršil dolžnost, čuvati tajnost.

§ 172.

Ako namesti delodajalec v svojem obratu ali v svojem podjetju poslovodjo, je poslovodja odgovoren za kazniva dejanja, ki se kaznujejo po tej uredbi.

Ako pa se je kaznivo dejanje učinilo z vednostjo delodajalčeve, se morajo kazenska določila te uredbe uporabiti tudi na delodajalca.

Pri uradih in javnih zavodih, navedenih v § 6., nadalje pri pravnih osebah in zavodih vobče kakor tudi pri njih podjetjih je kazensko odgovoren po tej uredbi odgovorni ravnatelj (upravnik, predstojnik, načelnik itd.) urada, odnosno zavoda ali podjetja.

Delodajalca zadene v vsakem primeru imovinska odgovornost, ki izhaja iz učinjenega kaznivega dejanja.

§ 173.

Za izrekanje denarnih kazni po določilih te uredbe so pristojna policijska oblastva.

Te kazni se izrekajo v korist osrednjega urada za zavarovanje delavcev, ki jih uporablja za izredne podpore rentnikom.

Zoper razzodbo policijskega oblastva se sme obsojenec pritožiti na prvostopno, odnosno okrajno (kotarsko) sodišče v treh dneh po priobčitvi razzodbe. Pritožba se izroči onemu oblastvu, ki je izreklo razzodbo. To oblastvo mora poslati vse akte sodišču v 24 urah. Sodišče mora odločiti v treh dneh, ko prejme akte. Odločba prvostopnega, odnosno okrajnega (kotarskega) sodišča je izvršna.

XX. poglavje.

Prehodne naredbe.

§ 174.

«Zemaljska blagajna za podporu bolesnih radnika i za osiguranje proti nezgodama u Zagrebu» postane dne 1. julija 1922. osrednji urad za zavarovanje delavcev, določen po § 95. uredbe, ter mora prenesti svoj sedež v Beograd v roku, ki ga določi minister za socialno politiko z ozirom na dejanske potrebe in možnost prenosa.

Samoupravni organi «Zemaljske blagajne za podporu bolesnih radnika i za osiguranje proti nezgodama u Zagrebu» prestanejo poslovati dne 30. junija 1922.

Prvo ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev, ki bo sestavljeno iz 12 delodajalcev in 12 zavarovanih nameščencev, in prvi nadzorni odbor urada, ki bo sestavljen iz 5 delodajalcev in 5 zavarovanih nameščencev, imenuje minister za socialno politiko.

Naloga prvega ravnateljstva bo:

1.) da sestavi statut osrednjega urada za zavarovanje delavcev in da ga predloži v odobritev ministru za socialno politiko;

2.) da izvede organizacijo krajevnih organov osrednjega urada za zavarovanje delavcev v zmislu določil te uredbe;

3.) da bo vodilo posle osrednjega urada za zavarovanje delavcev do prve glavne skupščine osrednjega urada, ki se mora sestati najkasneje v prvi polovici leta 1923.

§ 175.

Vse ostale blagajne in vsi ostali zavodi za podporo ali za zavarovanje delavcev zoper bolezni in nezgode, ki poslujejo v območju kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, razen provizijskih oddelkov bratovskih skladnic, postanejo dne 1. julija 1922. začasno krajevni organi osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Samoupravni organi teh blagajn in zavodov se morajo ob istem času preustrojiti v zmislu določil te uredbe.

Dne 30. junija 1922. morajo vse te blagajne in vsi ti zavodi zaključiti svoje poslovanje po določilih zakona, na katerem so osnovane, in dne 1. julija 1922. pričeti poslovanje po določilih te uredbe ter poslovati, dokler ne ustanovi ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev svojih krajevnih organov po določilih te uredbe in njih ne razreši.

Likvidacijo in postopek pri likvidaciji razrešenih blagajn in zavodov opravljajo osrednji urad za zavarovanje delavcev, odnosno oblastva, ki jih za to določi minister za socialno politiko.

Vsa premična in nepremična imovina razrešenih blagajn in zavodov, ki je služila zavarovanju, preide dne 1. julija 1922. v last osrednjega urada za zavarovanje delavcev. Nepremična imovina se mora na prošnjo osrednjega urada za zavarovanje delavcev vpisati v zemljiških (baštinskih) knjigah na njegovo ime. Vsi dolgovi razrešenih blagajn in zavodov preidejo v plačilno obveznost osrednjega urada za zavarovanje delavcev.

Čisti imovinski presežek mora osrednji urad za zavarovanje delavcev voditi na posebnem računu za vsako dosedanjih pokrajin kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, in sicer posebe za zavarovanje zoper bolezni in posebe za zavarovanje zoper nezgode. Eventualni nepokriti dolgovi posameznih blagajn in zavodov ene pokrajine se morajo poravnati iz nabrane imovine za to pokrajino.

Preostalo imovino vsake posamezne pokrajine za zavarovanje zoper bolezni mora osrednji urad za zavarovanje delavcev uporabiti edino za zavarovanje zoper bolezni po določilih te uredbe, in sicer v območju dotične pokrajine, kakor tudi za prispevke pokojninskemu fondu osrednjega urada za zavarovanje delavcev, provzročene s tem, da se obveznosti tega fonda prevzamejo za pokojnine nameščencev uradov, prevzetih iz te pokrajine.

Imovina posameznih pokrajin za zavarovanje zoper nezgode se uporabi po določilih § 178. te uredbe.

Zakladi, ki so z določenim ali nedoločenim namenom nabrani in izročeni v upravo razrešenih blagajn in zavodov, kakor tudi deli imovine, ki tvorijo last korporacije ali društva, ki je vzdrževalo blagajno, odnosno dotični zavod, ali privatnih oseb se smejo izročiti osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev samo po pristanku onega, ki ima pravico do njih, ter se morajo dalje uporabljati za krajevne svrhe skladno s svojim prejšnjim namenom. Sporna vprašanja o lastninski pravici do teh delov imovine se rešujejo sodno.

Nameščence razrešenih blagajn in zavodov, definitivno nameščene pred dnem 1. julija 1921. — ako jim je bila ta služba glavni poklic — mora osrednji urad za zavarovanje delavcev, priznavši jim dosedanja službena leta, ki jim veljajo za pokojnino, in vse pridobljene pravice, namestiti s prejemki, ki so jih uživali dne 30. junija 1921.

§ 176.

Vse podpore ob boleznih članov bolniških blagajn, ki so postale krajevni organi osrednjega urada za zavarovanje delavcev, izdaja za obolenja in porode, ki so se pripetili do dne 30. junija 1922., osrednji urad za zavarovanje delavcev po svojih krajevnih organih po dosedanjih predpisih v neizpremenjenem znesku.

Vse rente in pomoči ob nezgodah članov, zavodov in blagajn za zavarovanje zoper nezgode, ki se spoje z osrednjim uradom za zavarovanje delavcev, bo izdajal osrednji urad za vse nezgode, ki so se pripetile do dne 30. junija 1922. (stari rentniki), po dosedanjih predpisih.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev prevzame tudi izplačevanje rent za nezgode, ki jih kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev na podstavi mirovnih pogodb in dodatnih dogovorov prevzame iz likvidacije zavodov in blagajn za zavarovanje zoper nezgode v Avstro-Ogrski.

Kolikor kraljevina takih rent ne prevzame za svoje državljane, sme minister za socialno politiko osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev naložiti skrb za izplačevanje teh rent. V ta namen sme minister z odobritvijo ministrskega sveta uradu naložiti, da prevzame na svoj račun izplačilo kurzne razlike med nominalno višino v kronah in faktično vrednostjo rent, izplačanih po inozemskih zavodih, v jugoslovanskih kronah.

§ 177.

Delavcem podjetij v Srbiji, ki so spadala pod obrtni zakon, istotako onim delavcem podjetij iste vrste v Macedoniji, Črni gori, Bosni in Hercegovini, ki so se izza dne 1. julija 1911. ponesrečili v obratu, kar je imelo za posledico smrt ali zmanjšek delovne sposobnosti za več nego 33 $\frac{1}{3}$ %, bo dajal osrednji urad za zavarovanje delavcev, ako niso bili zavarovani, podporo ob nastopnih pogojih:

Renta se bo dajala poškodovanim delavcem in rodbini umrlih delavcev izza dne 1. julija 1922. v višini $\frac{2}{3}$ (dveh tretjin) pomoči, določene s to uredbo; za letni zavarovani zaslužek bo veljal na leto preračunjeni zaslužek ponesrečencev ob času nezgode v obratu, v katerem se je ponesrečil.

Renta se ne bo dajala za nezgode, ki so se pripetile osebam, opravljajočim vojaško službo med vojno, niti ne onim osebam, ki ne dobivajo od katerekoli zavarovalnice ali kateregakoli fonda za to nezgodo rente vsaj v oni višini, v kateri bi jim pripadala po teh določilih.

Od rente se odbijejo vse rente, ki jih že odkoderkoli dobiva poškodovana oseba ali rodbina umrlečeva za to nezgodo, druge javne dajatve, ki jih uživajo, pa toliko, kolikor preseza celokupni znesek vseh teh dajatev in rent znesek rente, ki bi jo morala ta oseba dobivati po svoji delovni sposobnosti po določilih drugega odstavka.

Enkratne odškodnine, ki jih je dobila poškodovana oseba ali rodbina umrlečeva od delodajalca ali od zavarovalnice za to nezgodo, se vračunijo samo v toliko, v kolikor je odškodnina večja od zneska rente, ki bi pripadla tem osebam od dne nezgode do dne 1. julija 1922. s 5%nimi obrestmi vred.

Te rente se bodo dajale samo na osnovi prijave, ki jo morajo poškodovanci, odnosno rodbina, osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev predložiti najkasneje do dne 31. decembra 1922., za nezgode pa, ki so se pripetile šele leta 1922., v roku enega leta po nezgodi. Prijavi je treba priložiti overovljena dokazila, da je smrt ali zmanjšek delovne sposobnosti res posledica nezgode, kakor tudi potrjeno izpričevalo delodajalčeve ali izpričevalo zavarovalne ustanove o višini podpore, ki jo je prejemal prosilec za nezgodo, in izpričevalo občine o odškodninah in javnih podporah prosilčevih, odnosno izpričevalo, da ne prejema prosilec nobenih podpor.

Rente se bodo dajale samo, ako bodo izpolnjeni pogoji za določitev rente.

§ 178.

Izdatke za podpore ob nezgodah po §§ 176. in 177. se ne pokrivajo z rednimi prispevki (§ 37.), nego se vodijo za vsako pokrajino na posebnem računu.

Za kritje stroškov služijo razen rezerv, dobljenih ob likvidaciji, v prvi vrsti za vsako pokrajino nabrana imovina razrešenih zavodov in blagajn za zavarovanje zoper nezgode, nadalje letni presežek oddelkov za zavarovanje zoper nezgode, razdeljen po višini vplačanih premij za posamezne pokrajine, končno državna podpora, kolikor se postavi v proračun, sorazmerno z nepokritimi izdatki za te rente.

Kolikor ne bodo vsa ta sredstva zadoščala za kritje teh rent, se bodo zalagali izdatki iz imovine oddelka za zavarovanje zoper nezgode ter pokrivali s posebnim pribitkom na redne prispevke za zavarovanje zoper nezgode v posameznih pokrajinah. Višino tega pribitka določi minister za socialno politiko z naredbo.

§ 179.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev sme rentnikom, katerih delovna sposobnost je zmanjšana za več nego 33 $\frac{1}{3}$ %, kakor tudi rodbini umrlih delavcev dajati draginjske doklade, kolikor je to neizogibno potrebno za vzdrževanje življenja, a tako, da rente z dokladami vred ne presežajo $\frac{2}{3}$ zneska rente, ki bi pripadala delavcem iste vrste, odnosno njih rodbini, ko bi dobivali rente po tej uredbi in po sedanji mezdi.

Iste doklade sme dajati osrednji urad za zavarovanje delavcev tudi rentnikom državljanom kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki prejemajo ob njegovi kontroli rente iz inozemstva.

Pravilnik za dajanje teh doklad odobri minister za socialno politiko. Z njegovo odobritvijo sme osrednji urad, kolikor ne zadoščajo druga sredstva, ki so mu na razpolago za ta namen, predpisati in pobirati pribitke na redne prispevke za zavarovanje zoper nezgode.

§ 180.

Pogodbe o zavarovanju zoper neizgode, ki so jih delodajalci, sklenili na korist svojih nameščenecv do vstetega dne 30. junija 1921., preidejo na osrednji urad za zavarovanje delavcev, ako jih je delodajalec, ki je opravil zavarovanje, prijavil pri ravnateljstvu osrednjega urada za zavarovanje delavcev v prvem mesecu, ko prične poslovati ta urad.

V tem primeru mora osrednji urad za zavarovanje delavcev plačati pristojbine za zavarovanje za še ostali čas pogojenega zavarovanja, dokler pripadajo temu uradu odškodnine za eventualne neizgode, ki se opirajo na prevzeto pogodbo.

§ 181.

Da bo mogel osrednji urad za zavarovanje delavcev vršiti svoje delo, mu mora minister za finance dati na razpolago potrebno vsoto, ki jo vrne urad v dveh letih.

XXI. poglavje.

Zaključna določila.

§ 182.

Ta uredba stopi v veljavo, ko jo kralj podpiše, obvezno moč pa dobi, ko se razglasi v »Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca.«

Zavarovanje po tej uredbi se bo izvajalo šele izza dne 1. julija 1922. Tega dne izgube moč in veljavo vsi zakoni, ki so v območju kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev veljali glede zavarovanja delavcev zoper bolezen in neizgode.

§ 183.

V pokrajinah, kjer zavarovanje zoper bolezen še ni izvedeno, sme minister za socialno politiko odrediti s svojo naredbo, da veljajo stvarna določila za zavarovanje zoper bolezen že izza dne 1. januarja 1922.

Minister za socialno politiko se pooblašča, da sme z naredbo tudi pred dnem 1. julija 1922. zvišati podpore in prispevke za bolezen in neizgode, določene z dosedanjimi zakoni in naredbami za posamezne pokrajine, toda v mejah podpor in prispevkov te uredbe.

§ 184.

Minister za socialno politiko se pooblašča, da izvede to uredbo.

Izvajanje te uredbe se sme v posameznih delih kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev z odločbo ministrskega sveta odložiti najdalje do dne 1. julija 1925.

V Beogradu, dne 27. junija 1921.

Aleksander s. r.

Minister za socialno politiko:

dr. Kukovec s. r.

Razglasi drugih uradov in oblastev.

Preds. 1259/6/21—1.

3—2

Razpis.

Odda se mesto pisarniškega pomočnika pri okrožnem sodišču v Mariboru ali pri drugem sodišču, kjer bi se tako mesto izpraznilo po premestitvi.

Prošnje naj se vložijo do dne

24. decembra 1921.

Obširnejši razpis glej v Uradnem listu št. 137.

Predsedništvo okrožnega sodišča v Mariboru,
dne 11. novembra 1921.

Pr VII 56/21—1, Pr VII 57/21—1, Pr VII 58/21—1,
Pr VII 59/21—1 in Pr VII 62/21—1. 1747

V imenu Njegovega Velikdanstva Kralja!

Podpisano sodišče je razsodilo na predlog državnega pravdnštva v Ljubljani po členu 13. ustave:

I. a) Vsebina članka v št. 31 periodične tiskovine »Avtonomist«, izhajajoče v Ljubljani, z dne 7. novembra 1921., in sicer na tretji strani z naslovom: »Naša diplomacija« ustanavlja v vsem obsegu, in sicer od besed: »Mi imamo« do besed: »na vojsko«, objektivni učin kaznivega dejanja po členih 13. in 138. ustave kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ker se v njem izziva k mržnji do države v celoti s tem, da se smeši naše zunanje zastopništvo.

b) Vsebina članka v št. 41 periodične tiskovine »Jugoslavija«, izhajajoče v Milwaukeeju, z dne 14. oktobra 1921., in sicer z naslovom: »Kralj Aleksander neče v Jugoslavijo« ustanavlja v vsem obsegu od besed: »Kaj je« do besed: »v Parizu« objektivni učin kaznivega dejanja po členu 13. ustave kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in pregreška po § 91. b) srb. k. z.

c) Vsebina članka v št. 47 periodične tiskovine »Amerikanski Slovenec« z dne 14. oktobra 1921., izhajajoče v Joliet Illinoisu, in sicer na prvi strani z naslovom: »Aleksander noče krone. Poslaništvo to zanika«, ustanavlja v vsem obsegu objektivni učin kaznivega dejanja po členu 13. ustave kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in pregreška po § 91. b) srb. k. z.

č) Vsebina članka v št. 42. periodične tiskovine »Glasilo K. S. K. Jednote«, izhajajoče v Jolietu (Amerika), z dne 12. oktobra 1921., in sicer na četrti strani z naslovom: »Kraljestvo brez kralja« ustanavlja v delnem obsegu, in sicer v 3. odstavku od besed: »Nezakonsko dete« do besede: »naroda«, v vsem 8. in 9. odstavku od besed: »Ko se je« do besede: »krone« in v vsem 10. in 11. odstavku od besed: »S tem smo« do besede: »opustoši« objektivni učin pregreška po § 91. b) srb. k. z.

d) Vsebina člankov v št. 1/3 periodične tiskovine »Delavske Novice«, izhajajoče v Ljubljani, z dne 11. novembra 1921., in sicer z naslovi: 1.) »Štiri letnica Ruske Socijalistične Federativne Sovjetske Republike«; 2.) »Lakota v Rusiji«; 3.) »Nova gospodarska politika po mestih«; 4.) »Znanstveno-tehnično delo v Rusiji«; 5.) »Zunanja politika sovjetske Rusije«; 6.) »Nove sile Rusije«; 7.) »Ruski učenjaki« — ustanavlja v vsem obsegu objektivni učin kaznivega dejanja po členih 13. in 138. ustave kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev po § 65. a) k. z. in členu 1. zakona z dne 2. avgusta 1921., št. 249 Ur. l. iz leta 1921.

II. Potrjuje se torej po členu 13. ustave in po § 489. k. p. r. zaplenba imenovanih člankov.

III. Po členih 13. in 138. ustave se prepoveduje razširjanje zaplenjenih tiskovin.

IV. Po §§ 36. in 37. tiskovnega zakona se odreja, da je uničiti vse izvode teh tiskovin, ki so se že zasegli, kakor tudi one, ki se še zasežejo.

Deželno kot tiskovno sodišče v Ljubljani, odd. VII.,
dne 11. novembra 1921.

A I 181/21—29.

1730

Oklic, s katerim se sklicujejo zapuščinski upniki.

Mihael Horvat, župnik v p., je dne 5. maja 1921. umrl.

Vsi, ki imajo terjatev do zapuščine, se pozivljejo, naj napovedo in dokažejo svoje terjatve pri tem sodišču dne 15. decembra 1921.

ob dvanajstih v sobi št. 17 ustno ali pa do tega dne pismeno. Sicer ne bi imeli upniki, ki niso zavarovani z zastavno pravico, nikake nadaljnje pravice do te zapuščine, ako bi zaradi plačila napovedanih terjatev pošla.

Okrajno sodišče v Ptuj, oddelek I.,

dne 1. novembra 1921.

T 205/21—4.

1741

Amortizacija.

Na prošnjo Ivane Strakove, delavke v Novem trgu št. 7, Kamniku, se uvaža postopanje za amortizacijo nastopne hranilne knjižice, ki jo je prosilka baje izgubila: Hranilna knjižica mestne hranilnice v Kamniku št. 7344 za 510 K, glaseča se na ime: Pavel Straka.

Imetnik te knjižice se pozivlje, naj uveljavi svoje pravice tekom šestih mesecev izza dne 1. decembra 1921., ker bi se sicer po tem roku izreklo, da je hranilna knjižica brez moči.

Deželno sodišče v Ljubljani, oddelek III.,

dne 6. novembra 1921.

T 243/21—4.

1731

Amortizacija.

Po prošnji Janeza Wratschka, posestnika v Kamnici št. 17, se uvaža postopanje za amortizacijo nastopne vložne knjižice, ki jo je prosilec baje izgubil: Hranilna knjižica mestne hranilnice v Mariboru št. 128.622, tek. št. 13.670, s stanjem 6042 K 71 v, glaseča se na ime: Janez Wratschko.

Imetnik te knjižice se pozivlje, naj uveljavi svoje pravice tekom šestih mesecev, ker bi se sicer po tem roku izreklo, da vložna knjižica ni več veljavna.

Okrožno sodišče v Mariboru,
dne 8. novembra 1921.

A 315/21.

1743

Razglasitev prostovoljne prodaje zemljišča.

V zapuščinski zadevi Marije Kollerjeve, rojene Murkovičeve, iz Dolnje Lendave se bo na predlog dedičev dne

29. novembra 1921.

ob desetih pri okrajnem sodišču v Dolnji Lendavi, v sobi št. 22, na javni dražbi prodajalo zemljišče vl. št. 324 katastralne občine dolnelendavske, sestoječe iz parcel št. 670, 678 in 679 v skupni izmeri 1514 kvadratnih sežnjev. Zemljišče je deloma vinograd, deloma sadni vrt.

Izključna cena znaša 70.000 K. Pod to ceno se ne bo prodajalo.

Pri dražbi mora plačati vsak ponudnik varščino 7000 K v gotovini.

Zaostale pravice upnikov, vknjiženih na zemljišču, ostanejo nedotaknjene. Prodajalci so si pridržali rok osmih dni za odobritev prodaje.

Ostali dražbeni pogoji so na vpogled pri podpisnem sodišču, v sobi št. 18.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, oddelek I.,

dne 9. novembra 1921.

A. Vpisi v trgovinski register.

I. Vpisale so se nastopne firme:

176. Sedež centrale: Ljubljana.

Sedež podružnice: Ptuj.

Besedilo firme: Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Ptuj; Succursale de la Banque de Crédit de Ljubljana à Ptuj; Branch office of the Credit Bank of Ljubljana in Ptuj; Filiale der Laibacher Kreditbank in Ptuj; Succursale della Banca di Credito di Ljubljana a Ptuj.

Obratni predmet: Podružnica

1.) eskontira in reeskontira menice in kakršne koli druge terjatve;

2.) dovoljuje akceptne, kontokorentne, davčne in pokrite kredite, posreduje in izvršuje vsakovrstne finančne in kreditne operacije za račun države, pokrajin, okrožij, občin, korporacij, družb ali zasebnikov in izvršuje opravila, ki so s temi operacijami v zvezi;

3.) nakupuje in prodaja vrednostne papirje, devize, novce, kovine, drugo blago in sirovine vseh vrst in terjatve kakor tudi nepremičnine ter posoja na vse te reči za lastni in za tuj račun, a z izključitvijo pravih poslov hipoteknih bank;

4.) sprejema denarje ali na tekoči račun (tedaj sme razpolagati vlagatelj s svojo terjatvijo tudi po čeku) ali na vložno knjižico ali pa proti obrestonosnim blagajniškim potrdilom z določenim odpovednim rokom;

5.) nabavlja in prodaja tuzemske in inozemske privilegije za lastni ali pa za tuj račun;

6.) ustanavlja, pridobiva in opravlja industrijska, trgovska, poljedelska in prometna podjetja ter se udeležuje pri njih; ustanavlja v pospeševanje teh podjetij gospodarskim svrham namenjene delniške in druge družbe, vodi njih posle ter prodaja njih delnice in deleže;

7.) sprejema vrednostne papirje, valute in druge pravne predmete v hranjenje in upravljanje;

8.) nakupuje, prodaja, eskontira in lombardira lastne bančne zadolžnice, katerih prodajo si sme družba pridržati ob dovoljevanju odnosnih posojil.

Višina osnovne glavnice: 50.000.000 K.

Število in značaj posameznih delnic: 125.000 delnic po 400 K, ki so popolnoma vplačane ter se glase na imetnika.

Prokurist: Anton Matevžič, vodja podružnice v Ptuj.

Pravne razmere družbe: Delniška družba na podstavi pravil z dne 21. avgusta 1900., odobrenih po bivši c. kr. deželni vladi za Kranjsko dne 26. septembra 1913., št. 24.205, in ministrstvu za trgovino in industrijo, oddelku v Ljubljani, dne 3. avgusta 1920., št. 5287, odnosno dne 30. aprila 1921., št. 2945 iz leta 1921.

Podružnica delniške družbe enakega imena v Ljubljani.

Podpis firme: Pod natisnjenim ali napisanim besedilom podružnične firme se podpisujeta en član predstojništva in dirigent ali pa njegov namestnik, zadnja dva kot prokurista s pristavkom «p.p.». Namesto dirigenta in njegovega namestnika sme podpisovati na isti način tudi drug uradnik, ki ga upravni svet pooblasti za to.

Firmo podružnice Ljubljanske kreditne banke v Ptuj z zastopata in sopolpisujeta kot člana predstojništva Anton Jurca, komerčni svetnik v Ptuj, in Jakob Zadravec, industrijec v Središču.

Razglasi, osobito vabila na občni zbor, se morajo objaviti vselej 14 dni pred zborovanjem v «Slovenskem Narodu» in v «Uradnem listu pokrajinske uprave za Slovenijo»; navajati morajo dan, uro, kraj in namen občnega zbora.

Maribor, dne 25. oktobra 1921.

177. Sedež: Ptuj.

Besedilo firme: Premogosledna družba Ferlež in Schuster, družba z omejeno zavezo v Strančih.

Obratni predmet: odkopavanje premogokopnih ležišč, njih ukoriščenje in prodajanje premoga in postranskih proizvodov.

Družbena pogodba z dne 19. avgusta 1921., posl. št. 14.806. Družbena doba je določena na 30 let.

Višina osnovne glavnice: 280.000 K, od katerih je v gotovini vplačanih 10.000 K.

Poslovodji: Ignacij Ferlež, posestnik v Koračičah, in Ivan Schuster, posestnik v Gabrniku.

Prokurist: Edvard Schuster, veletržec v Gabrniku.

Pravico zastopanja imata oba poslovodji kolektivno.

Podpis firme: Besedilo firme podpisujeta skupno oba poslovodji ali pa en poslovodja in prokurist Edvard Schuster, le-ta s pristavkom «p.p.».

Razglasi družbe se izvršujejo s priporočenimi dopisi, ki navajajo dnevni red zborovanja ter se morajo posameznim družbenikom vročiti vselej 14 dni pred občnim zborom.

Maribor, dne 25. oktobra 1921.

178. Sedež: Radovljica.

Besedilo firme: slovensko: Slovenska tvornica orožja, preje P. Wernig, Borovlje, družba z o. z. v Radovljici; francosko: Manufacture d'armes Slovène, jadis P. Wernig, Borovlje, société à responsabilité limitée à Radovljica; nemško: Slovenische Waffenfabrik, früher P. Wernig, Borovlje, Gesellschaft m. b. H. in Radovljica; italijansko: Fabbrica d'armi Slovena, prima P. Wernig, Borovlje, società a responsabilità limitata, Radovljica.

Obratni predmet: Družba

a) izdeluje in prodaja vse vrste lovskega orožja vobče, orožje za varnost, ribiško orodje, lovske in ribiške potrebščine vseh vrst;

b) izdeluje in predeluje vse vrste delov in potrebščin za zgoraj omenjeno orožje v raznih oblikah in vrstah;

c) izdeluje orožje za vojaštvo, orožništvo in strelska društva;

d) izdeluje in prodaja različne, kakorkoli imenovane lovske, orožne in ribiške pritekline (municije, patrone, lovske torbice, jermene in dr.);

e) ustanavlja podružnice, se udeležuje pri podjetjih in namerja pridobiti podjetja enake vrste, zlasti podjetje P. Wernig, Borovlje, kolikor se to razteza na kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev. Delovanje družbe je omejeno na kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Družbena pogodba z dne 5. septembra 1921., št. 398.

Temeljna glavnica 30.000 K je vplačana v gotovini.

Poslovodji: Leopold Fürsager, trgovec v Radovljici, in Pavel Čemer, puškar pri orožnotvorniški družbi P. Wernig v Borovljah.

Družbo zastopata poslovodji skupno (kolektivno) ter jo podpisujeta tako, da pristavljata njenemu po komerkoli napisanemu, natisnjenemu ali stampiliranemu besedilu svoj podpis.

Ljubljana, dne 20. oktobra 1921.

II. Vpisale so se izpremembe in dodatki pri nastopnih firmah:

179. Sedež: Gorje nad Bledom.

Besedilo firme: Tovarna pohištva in lesna trgovina «Vintgar» v Gorjah nad Bledom, družba z omejeno zavezo:

Na občnem zboru dne 29. septembra 1921. se je sklenila izprememba družbenih pravil v točkah 1., 2., 6., 7., 8., 9. in 10. Po teh je odslej sedež firme v Ljubljani.

Odstavek «Devetič» se glasi odslej: Poslovodstvo sestoji iz enega do treh poslovodij, ki zastopajo družbo pred oblastmi in proti tretjim osebam. Če sta postavljena dva ali več poslovodij, zastopajo družbo tako, da zavezujejo in opravičujejo družbo pravnomočno že dva poslovodji kolektivno in podpisujeta družbeno firmo po dva poslovodji tako, da postavljata kolektivno pod njeno po komerkoli napisano, natisnjeno ali stampilirano besedilo svoj podpis.

Odstopila sta dosedanja poslovodji Milan Vavpotič in Julij Haschka; odslej sta poslovodji nova družbenika Fran Golob, posestnik in tvorničar na Glincah št. 37, in Ciril Picek, trgovec z lesom v Ribnici št. 54.

Ljubljana, dne 21. oktobra 1921.

180. Sedež: Maribor.

Besedilo firme: «Jadran», trgovska prometna družba z o. z. — Société du commerce à r. l. — Handelsverkehrsgesellschaft m. b. H.:

Obratni predmet: propaganda z navadnimi ali umetnimi oglasi in reklamnimi sredstvi, nadalje trgovski promet, t. j. nakupovanje in prodajanje industrijskih pridelkov, računskih in drugih strojev, železnih polfabrikatov, predmetov iz aluminija, specerijskega in kolonialnega blaga, stekla in stavbnega materiala sploh, volne in volnenih izdelkov, kemijskih in tehničnih produktov, deželnih pridelkov razen onih, ki spadajo pod koncesijo, potem uprava ilustrovanega lista «Beograd» in naposled specijacija v zmislu trgovskega zakona.

Obratni predmet: Namen družbi je trgovski promet, t. j. nakupovanje in prodajanje industrijskih izdelkov, strojev, avtomobilov, stekla, stavbnega materiala, kovin, zlasti železa in bakra, kemijskih in tehničnih izdelkov, polizdelkov, specerijskega in kolonialnega blaga in deželnih pridelkov.

Družba temelji sedaj na družbeni pogodbi z dne 17. januarja 1920., posl. št. 1585, vsled odstopne pogodbe z dne 22. septembra 1921., posl. št. 811, in izpremembe družbene pogodbe z dne 22. septembra 1921., posl. št. 812, izpremenjeni v točkah 2., 5., 3., 9. in 15.

Osnovna glavnica je zvišana od 20.000 K na 100.000 K ter je v gotovini popolnoma vplačana.

Izbrisal se je dosednji poslovodja Franjo Voršič, vpisala pa sta se nova poslovodji Josip Majcen, trgovec, in inž. Ivan Friessnig — oba v Mariboru.

Pravico zastopanja imata dosednji poslovodja Miroslav (Friderik) Majdič in nova dva poslovodji Josip Majcen in inž. Ivan Friessnig skupno po dva.

Podpis firme: Besedilo družbene firme podpisujeta kolektivno po dva poslovodji.

Maribor, dne 25. oktobra 1921.

181. Sedež: Maribor.

Besedilo firme: «Kristal», družba z o. z.

Obratni predmet: Družba

a) izdeluje zrcala vseh vrst, vse predmete, ki spadajo v to stroko, in izdelke, ki so v zvezi z njo, t. j. brušeno in barvano steklo vseh vrst, stekleni in smirkov papir, in trguje s temi predmeti;

b) nakupuje, najema ali zakupuje nepremičnine in potrebni inventar v obratne svrhe.

Družbena pogodba z dne 8. junija 1921., posl. št. 524, se je na občnem zboru družbenikov z dne 20. avgusta 1921. izpremenila. Višina osnovne glavnice 100.000 K se je zvišala na 150.000 K; povišek 50.000 K je v gotovini vplačan.

Vpisal se je novi poslovodja Karel Robaus, pekovski mojster v Mariboru.

Pravico zastopati firmo imata skupno po dva poslovodji.

Besedilo firme podpisujeta skupno po dva poslovodji.

Ako se nastavi prokuristi, podpisujeta firmo kolektivno tudi po en poslovodja in en prokurist, le-ta s pristavkom «p.p.».

Maribor, dne 25. oktobra 1921.

182. Sedež: Maribor.

Besedilo firme: Mariborska eskomptna banka; Marburger Escomptebank; Banque d'escompte de Maribor:

Vpisala sta se kot nova člana upravnega sveta Vladimir Arko, veleindustrijec v Zagrebu, in Avgust Praprotnik, bančni ravnatelj v Ljubljani.

Maribor, dne 25. oktobra 1921.

183. Sedež: Ljubljana.

Besedilo firme: Češka industrijalna banka, podružnica v Ljubljani.

(Podružnica glavnega zavoda, poslujočega v Pragi pod enako firmo):

Izbrisala se je prokura, s katero so bili poverjeni Emil Bulman, Vladimir Jeřábek, Edvard Landy in Vaclav Štichenwirth.

Ljubljana, dne 21. oktobra 1921.

184. Sedež: Ljubljana.

Besedilo firme: Prometni zavod za premog, d. d.:

Vpisala sta se kooptirana upravna svetnika Julius Bellak, generalni ravnatelj Trboveljske premogokopne družbe na Dunaju, I., Falkestrasse 1, in Bela Max, ravnatelj Trboveljske premogokopne družbe v Ljubljani, Nunska ulica št. 19.

Ljubljana, dne 21. oktobra 1921.

185. Sedež: Ljubljana.

Besedilo firme: Prva slovanska tovarna igralnih kart, družba z o. z. v Ljubljani:

Na občnem zboru dne 2. aprila 1921. se je izpremenila družbena pogodba v §§ 1., 2., 3., 5., 6., 7., 9., 12., 13., 14., 19., 23. in 25. in so se razveljavili §§ 30. do 35., na izrednem občnem zboru dne 24. maja 1921. pa so se izpremenili §§ 4., 8., 10., 11., 18., 20., 26. in 27. § 1 se glasi tako, da je besedilo firme odslej:

Prva jugoslovanska tovarna igralnih kart, družba z o. z. v Ljubljani.

Po § 2. je predmet in namen podjetja ta-le: Družba

a) izvršuje družbi pristoječe koncesije za izdelovanje kvart, razprodaja kvarte, obratuje čistilnico kvart kakor tudi vse one obrate, ki so v zvezi z izdelovanjem in razpečevanjem kvart;

b) izdeluje predmete, ki služijo za izdelovanje kvart in trguje z njimi;

c) izdeluje kartonaže in papirnate izdelke in trguje z njimi;

d) nakupuje, najema ali drugače prevzema obrate, katerih predmet je izdelovanje enakih fabrikatov ali trgovanje z enakimi fabrikati, kakršni so fabrikati lastnega podjetja;

e) napravlja, pridobiva, najema ali drugače prevzema podjetja ali objekte, ki so sposobni pospeševati namen družbenega podjetja, ter se udeležuje pri drugih enakih ali sorodnih podjetjih;

f) ustanavlja podružnice, zaloge in agenture za izvrševanje, pospeševanje ali razširjanje družbenega obrata v tuzemstvu.

§ 3. Osnovna glavnica je zvišana za 800.000 K ter znaša odslej 900.000 K namesto prvotnih 100.000 kron. Vplačana je vsa v gotovini ter je poslovodjam na razpolago.

Na izrednem občnem zboru so se imenovali poleg dosedanjih poslovodij Ladislava Pečanke, višjega ravnatelja Ljubljanske kreditne banke v Ljubljani, in Alojzija Tykáča, ravnatelja iste banke, še Oskar Loewit, tvorničar na Dunaju, XIX., Peter Jordan-Strasse 25; Franc Feliks Pollak, tvorniški ravnatelj na Dunaju, VII., Siebensterngasse 37; Marija Sušteršič-Tičar, trgovka v Ljubljani, Šelenburgova ulica; Hugon Weiberger, ravnatelj banke «Wiener Bankverein», hrvatske podružnice v Zagrebu.

Glede zastopanja in podpisovanja družbe določa sedanji § 11.

Pri vseh poslih, ki družbo opravičujejo, obremenjajo ali zavezujejo, je poslovodstvo in podpisovanje firme kolektivno, in sicer na ta način, da podpisujeta firmo vedno dva poslovodji. Eden izmed teh podpisov mora biti Oskarja Loewita ali pa Franca Feliksa Pollaka. Podpisuje se firma tako, da oni, ki so upravičeni za podpisovanje, pod njeno natisnjeno, stampilirano ali po komerkoli napisano besedilo postavljajo svoje podpise.

Ljubljana, dne 7. oktobra 1921.

186. Sedež: Ljubljana.

Besedilo firme: Slovenska banka (in še v treh tujih jezikih):

V upravni svet so vstopili vsled kooptiranja v seji upravnega sveta dne 2. julija 1921. Josip Kubelka, linijski kapetan v p. v Ljubljani, in v seji upravnega sveta dne 29. januarja 1921.: Karel Dimmer, upravni svetnik Pražské úvěrné banky v Pragi; Otakar Tuma, generalni ravnatelj iste banke; Hugon Schwarz, upravni svetnik Anglo-avstrijske banke na Dunaju; Pavel Engel, ravnatelj Anglo-avstrijske banke na Dunaju; Lav Kronfeld, generalni ravnatelj Banke za trgovinu, obrt i industriju v Zagrebu.

Ljubljana, dne 21. oktobra 1921.

187. Sedež: Novo mesto.

Besedilo firme: Elektrarna Bon & Ko., družba z omejeno zavezo v Novem mestu:

Izbrisal se je družbenik Vinko Bon; njegov temeljni družbeni delež je prevzel družbenik in poslovodja dr. J. Tomšič v Ljubljani, ki prosto razpolaga z njim.

Novo mesto, dne 4. novembra 1921.

188. Sedež: Vransko.

Besedilo firme: Automobilna zveza Celje-Ljubljana, družba z omejeno zavezo:

Družba se je po sklepu občnega zbora z dne 4. septembra 1921. razpustila ter je prešla v likvidacijo.

Firma se glasi odslej: Automobilna zveza Celje-Ljubljana, družba z omejeno zavezo v likvidaciji.

Kot likvidatorja sta se vpisala Lavoslav Apat, veleposestnik v Podgorju, in Lavoslav Schwentner, trgovec v Ljubljani.

Izbrisali so se dosednji poslovodje Anton Kolenc, Lavoslav Apat in dr. Mavricij Rus.

Celje, dne 25. oktobra 1921.

Popravek.

Vpis družbe, objavljen v Uradnem listu 127. na strani 643. pod točko 87., je nepravilen, ker se besedilo firme ne glasi: «Kmetijska za druga v Račjem, družba z o. z.» nego: «Kmetijska družba v Račjem, družba z o. z.».

Št. 2068/21.

Objava.

Po zmislu § 7. odvetniškega reda se objavlja, da je gospod dr. Karel Slokar z današnjim dnem vpisan v tukajšnji imenik odvetnikov s sedežem v Mariboru.

V Ljubljani, dne 10. novembra 1921.

Za odbor odvetniške zbornice v Ljubljani:

predsednik: dr. D. Majaron s.r.

Št. 893.

Razpis učiteljske službe.

V zmislu odloka višjega šolskega sveta z dne 19. oktobra 1921., št. 9168, se razpisuje na šestrazredni osnovni šoli s šestim kot zaključnim razredom v Brežicah služba za učitelja v stalno namestitvev.

Pravilno opremljene prošnje naj se vložijo po predpisani poti do dne

30. novembra 1921.

pri podpisnem okrajnem šolskem svetu.

Okrajni šolski svet v Brežicah,

dne 6. novembra 1921.

Št. 522.

Razpis učiteljske službe.

Na podstavi odloka višjega šolskega sveta z dne 31. oktobra 1921., št. 10.952, se razpisuje na šestrazredni osnovni šoli z eno vzporednico v Rajhenburgu služba za učitelja v stalno namestitvev.

Pravilno opremljene prošnje naj se vložijo po predpisani poti do dne

10. decembra 1921.

pri podpisnem okrajnem šolskem svetu.

Okrajni šolski svet sevniški v Brežicah,

dne 9. novembra 1921.

Št. 1318/o. š. sv.

Razpis učiteljskih služb.

Po odredbi višjega šolskega sveta se razpisujejo v definitivno namestitvev te-le službe:

- 1.) nadučiteljske službe v Mengšu, Vodičah, Vrhpolju in Čemšeniku;
- 2.) po eno mesto za učitelje na šolah v Kamniku, Komendi, Mengšu in Moravčah;
- 3.) po eno mesto za učiteljice na šolah v Vrhpolju, Smartnem in št. Gotardu.

Pravilno opremljene prošnje naj se vložijo po službeni poti do dne

1. januarja 1922.

pri podpisnem uradu.

Prosilci, ki še niso bili do sedaj stalno nameščeni, morajo priložiti tudi uradno zdravniško izpri-

čevalo, da so za šolsko službo fizično popolnoma sposobni.

Okrajni šolski svet v Kamniku,

dne 7. novembra 1921.

Predsednik: Loger s. r.

Razne objave.

Št. 7375—III.

Razglas.

Českoslovaško-jadranski tovorni promet.

Znižba voznine za votlo stekleno blago.

Z veljavnostjo izza dne 10. novembra 1921. do preklica, odnosno do proizvodbe po tarifi, najdalje pa do konca meseca januarja 1923., se znižujejo za 20 % (dvajset odstotkov) vozninski stavki, vsakokrat veljavni v provizorni železniški tovorni tarifi izza dne 1. marca 1921., za votlo stekleno blago, ki je namenjeno za izvoz preko morja, razpredela izjemne tarife 41—D (pododdelka A in B), zaznamovanega z *, ako se izpolnijo določbe in pogoji te tarife, v prometu v Trst od postaj:

Bakov	Nová Hut u Berouna
Bílina státní nádraží	Nové Sedlo buštěhraské
Bílina teplické nádraží	dráha
Blatno	Oldřichov
Bor u České Lípy	Oloví
Břeštiny	Plzeň
Bubeneč	Podmokly Č. S. D.
Bubny státní nádraží	Praha Denisovo nádraží
Cidice	Praha Masarykovo nádraží
Častolovice	Praha Wilsonovo nádraží
Česká Kamenice	Radnice
Česká Lípa státní nádraží	Rakovník
Dolní Lipova	Röhrsdorf
Dolný Polubný	Rychnov u Jablonce státní
Doudleby	nádraží
Duchov-Liptice	Retenice
Falknov nad Ohří	Schönfeld-Horní Chřibská
Grünthal Č. S. D.	Skalice u České Lípy
Helenenschacht sklárna	Smíchov státní nádraží
Hillemühl	Smržovka
Chomutov buštěhraské ná-	Stará Paka
draží	Střekov
Chomutov státní nádraží	Střekov Schichtovy závody
Chřibská-Teichstatt	Stupno-Brasy
Jablonec-Brandl státní ná-	Svatoňovice-Úpice
draží	Světec-Chotějovice
Jablonec n. N. státní nádraží	Tanwald-Šumburk
Jilemnice-Martinice	Teplice-Šanov
Josefodol-Maxdorf	Teplice-Waldthor
Kamenický Šenov	Teplice zámecká zahrada
Kinžvart Lázně	Trmice
Kolín	Třehovice
Kostelec nad Orlicí	Třemošná u Plzně
Košťany	Turnov
Kralupy buštěhraská dráha	Ústí nad Labem expozitura
Kralupy státní nádraží	Č. S. D.
Kryry	Ústí nad Labem severo-
Lázně Poděbrady	západní nádraží
Ledvice	Ústí nad Labem státní ná-
Libeň severozápadní ná-	draží
draží	Ústí nad Labem teplické
Libeň státní nádraží	nádraží
Liberec Č. S. D.	Velké Březno
Libochovice	Votovice
Marianské Lázně	Vrajt-Janské Lázně
Mělník	Wiesenthal nad Nisou
Mladá Boleslav	Žatec buštěhraské nádraží
Most státní nádraží	Žatec státní nádraží
Most teplické nádraží	Žihle

Kolikor je za posamezne relacije v tarifi določena pot preko postaj: Horní Dvořiště-Český Heršlák, preko avstrijskih zveznih železnic in Podbrda, se instradirajo pošiljke, ki so odpravljene na podstavi teh vozninskih stavkov, preko postaj: Horní Dvořiště-Český Heršlák, preko avstrijskih zveznih železnic in Trbiža.

V Ljubljani, dne 9. novembra 1921.

Družba južne železnice v imenu udeleženi uprav.

Št. 7375—III.

Razglas.

Českoslovaško-jadranski tovorni promet.

Znižba vozninskih stavkov za porcelansko blago.

Z veljavnostjo izza dne 15. novembra 1921. do preklica, odnosno do proizvodbe po tarifi, najdalje

pa do konca meseca januarja 1923., se znižujejo za 20 % (dvajset odstotkov) v «provizorni železniški tovorni tarifi», veljavni izza dne 1. marca 1921., vsakokrat veljavni vozninski stavki razpredela izjemne tarife 43—B, zaznamovanega z *, za porcelansko blago, ki je namenjeno za izvoz preko morja, ako se vpoštevajo določila in pogoji te tarife, v prometu v Trst od postaj:

Blatno	Marianské Lázně
Bošefany	Most státní nádraží
Bubny státní nádraží	Most teplické nádraží
Dalvice	Neudau
Doubí-Pirkenhammer	Nové Sedlo buštěhraské
Duchcov	dráha
Friedland v Čechách	Ostrov
Chodov buštěhraské ná-	Plzeň
draží	Podbořany
Chodov místní nádraží	Porzellanfabrik
Chomutov buštěhraské ná-	Praha Denisovo nádraží
draží	Praha Masarykovo nádraží
Chomutov státní nádraží	Praha Wilsonovo nádraží
Karlovy Vary buštěhraské	Rakovník
nádraží	Raspenava
Karlovy Vary ústřední ná-	Smíchov státní nádraží
draží	Stará Rolec
Kláštevec	Tanwald-Šumburk
Ledvice	Telnice
Libeň severozápadní ná-	Teplice-Šanov
draží	Teplice-Waldthor
Libeň státní nádraží	Teplice zámecká zahrada
Liberec Č. S. D.	Vojkovice v Čechách
Loket	Žacléř
Loket továrna	Žatec buštěhraské nádraží
Louny	Žatec státní nádraží

Kolikor je za posamezne relacije v tarifi določena pot preko postaj: Horní Dvořiště-Český Heršlák, preko avstrijskih zveznih železnic in Podbrda, se vodijo pošiljke, odpravljene na podstavi teh vozninskih stavkov, preko postaj: Horní Dvořiště-Český Heršlák, avstrijskih zveznih železnic in Trbiža.

V Ljubljani, dne 12. novembra 1921.

Družba južne železnice v imenu udeleženi uprav.

1745 Splošna prometna banka, podružnica v Ljubljani, prej J. C. Mayer.

Vloge na hranilne knjižice.

Stanje dne 1. oktobra 1921. KJ. 9.033.452-98

Tekom meseca oktobra je vložilo

45 strank KJ. 2.294.899-24

Tekom meseca ok-

tobra je dvignilo

75 strank KJ. 1.762.162-45

Prebitek KJ. 532.736-79

Stanje dne 30. oktobra 1921. KJ. 9.566.189-72

V Ljubljani, dne 12. novembra 1921.

Objava.

1732

Ker je «Konfekcijska tovarna», družba z o. z. v Ljubljani, po sklepu izrednega občnega zbora z dne 1. septembra 1921. sklenila razdružitev in likvidacijo družbe in to prijavila deželnemu kot trgovinskemu sodišču, se pozivljejo družbeni upniki, naj se v 14 dneh javijo pri podpisanih likvidatorjih v prostorih Jadranske banke, centrala Ljubljana, II. nadstropje.

V Ljubljani, dne 9. novembra 1921.

Derenda s. r.

Skalar s. r.

Razglas.

1742 3—1

Ker se je zadruga «Weinbaugenossenschaft Pettau, registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung», s sklepom občnega zbora z dne 19. septembra 1921. razdružila ter je prešla v likvidacijo, se pozivljejo po § 40. zadrugnega zakona vsi upniki, naj se zglašajo pri zadrugi.

V Ptuj, dne 13. novembra 1921.

Ivan Perko s. r., Pavel Ornič s. r., likvidatorja.

Razid društva.

1751

Podružnica «Osrednjega društva stavbinskih delavcev» v Oplotnici se je prostovoljno razšla, ker je imela premalo članov.

V Oplotnici, dne 12. novembra 1921.

Predsednik: Simon Perbil s. r.